

GLASILO OBČINE LUKOVICA

November 2002,
letnik 4, številka 10

Rokovnjac

Knjižnica Domžale
Ljubljanska

Odprtje Kulturnega doma Antona Martina Slomška v Šentvidu

Naj živi dom kulture!

Trak so prerezali (z leve) vodja obnovitvenih del Tomaž Cerar, župan Anastazij Živko Burja in župnik Andrej Svete.

Foto: Zinka Meden

Takti Godbe Lukovica so v hladnem jesenskem večeru v sredo, 6. 11. 2002, vabili obiskovalce v prenovljeni Kulturni dom Antona Martina Slomška v Šentvidu. Leta 1994 denacionalizirano stavbo, last župnije Brdo, je obnovila Občina Lukovica in s tem pridobila pravico do brezplačne uporabe za kulturne prireditve. Primeren prostor za vaje sta tako dobila pevski zbor Šentviški zvon in Godba Lukovica.

Zadovoljni obiskovalci so do zadnjega kotička napolnili lepo urejeno dvorano, ki je še dišala po obnovitvenih delih. Stene dvorane je krasila poljudno pripravljena razstava o obnovi cerkve Sv. Luka v Praprečah. Začetek prireditve pa so naznanili pritkrovalci z melodijo štirih malih zvonov. Odgovoril jim je Šentviški zvon s pesmijo "Pa se sliš". Povezovalka Helena Urbanija je povzela misel zavetnika novega kulturnega hrama Antona Martina Slomška, da od domovine prejemo mnogotere dobrate, zato smo ji dolžni vračati hvaležnost, ljubezen in pomoč. Prav to ljubezen so z vloženim delom izkazali občani, saj brez skupnih naporov ni mogoče izvesti nobenega večjega dela.

Župan Anastazij Živko Burja je pozdravil vse navzoče, še posebej pa brdskega župnika, prelata in arhidiakona Andreja Sveteta, gosta z Zavoda za varstvo kulturne dediščine iz Kranja direktorja Vladimirja Knifica in Damjano Pečnik ter Jerneja Hudolina iz Restavratorskega centra Slovenije, ki vodijo dela pri obnovi prapreške cerkve, kakor tudi izvajalca del Janeza Hribarja, predstavnika podjetja Bruma iz Kamnika.

Izrazil je željo, da bi se Slomškov vpliv čutil tudi v naših krajih. Predstavil je obnovo dvorane in investicije v KS Prevoje-Šentvid v zadnjih sedmih letih (telefon, ceste, pločnik, križišče in avtobusna postaja, javna razsvetljava, obnova Stojčeve kapelice, vozilo PGD Prevoje, zazidalni načrt PŠ 7, obnova stavbe KS Prevoje, nakup zemljišča in izgradnja vrtca na Prevojah, obnova ostrejša in fasade na cerkvi sv. Vida, ureditveni načrt PŠ 4, idejni projekt za kanalizacijo, povračilo dolga KS Prevoje-Šentvid in tudi ta dvorana). Spomnil je, da denar deli občinski svet, ne župan in da gre zasluga za vse opravljeno delo tudi krajanom, saj pri složnem delu uspehi ne izostanejo.

Nadaljevanje na 3. strani

Izvolil
župana

1230 Domžale

Dosedanji župan Anastazij Živko Burja zapušča svojo osemletno odgovorno vlogo. Dovolj sta bila dva mandata - tako je odločil glas ljudstva. Na njegovo mesto prihaja novi župan Matej Kotnik. V močni predvolilni kampanji je prepričal dve tretjini naših volivcev. Veliko občin še čaka na svojega župana, saj se bodo morali prihodnji pomeriti ponovno v drugi krogu, ki bo kmalu na vrsti. Mi pa ga imamo, mladega, zagnanega za delo in polnega idej za ljudi.

Intervju, ki sem ga opravila po volitvah z obema, dosedanjim in novim županom, nas bo skozi zanimiva vprašanja popeljal v razmišljanju Anastazija Živka Burje skozi čas od nastanka naše mlade občine do danes in o pripravljenosti ter idejah pravkar izvoljenega župana Mateja Kotnika, ki sem ga zaenkrat obiskala na njegovem rojstnem domu v Imovici, saj bo delo župana uradno nastopil dvajset dni po volitvah, to je v začetku decembra.

Vsak človek ima v življenju več vlog. Tako odgovorna in pomembna funkcija kot je delo župana, pripada samo nekaterim, samo izvoljenim. Prislusnimo jima!

Intervju z županoma
objavljamo na 4. in 5. strani

IZ VSEBINE

Lokalne volitve 2002	6-9
Naše ceste včeraj in danes	10
Naši novi učitelji	15
Vrtec Medo se predstavlja	17
Jelica in Jože Zupan	20-21
Petra Majdič napoveduje	28
Najhitrejša policistka	31

Spoštovani bralci!

Jesen je odprla svoja vrata in vstopila v naše kraje z mrazom, dežjem in meglo. Kratek dan in dolgi večeri bodo ob bližajočih praznikih kot nalašč priložnost za družinske trenutke, za radosti in prese-nečenja bližajočega Miklavža in ostalih praznovanj v prazničnem mesecu decembru. Vabimo podjetja, obrtnike, društva in ostale, da objavijo božično - novoletna voščila v našem časopisu. Uredništvu Rokovnjaca jih posredujte čimprej, najpozneje do devetega decembra. To je tudi zadnji dan za oddajo vseh člankov za decembrsko številko. Obenem prosim vse dopisnike in tudi ostale, ki pišete v naš časopis, da oddajate besedilo po elektronski pošti ali na računalniških disketah, ki vam jih bomo vračali.

Trenutki napetega vzdušja ob volitvah so za nami. Vse bo kmalu pozabljeno in zaživeli bomo tako kot doslej. V Rokovnjacu nas bo odslej nagovarjal novi župan Matej Kotnik, ki mu za volilni uspeh iskreno čestitamo! Želje nas vseh so, da nam bo v naši občini lepo in da se bodo tudi tisti, ki so naše kraje zapustili, radi vračali nazaj v svoja rojstna gnezda. Naš bivši župan se poslavlja. Je človek, ki resnično živi za našo občino, kajti postavil ji je dobre temelje. Upamo, da jih bodo novo izvoljeni svetniki skupaj z novim županom dobro nadgradili, v zadovoljstvo vseh in vsakega. V pogovoru z obema boste odkrili njuna razmišljanja, ob tem čim manj kritizirali, ampak se raje globoko v sebi vprašali, ali sem tudi jaz dobra občanka oziroma dober občan, ki bom po svojih močeh delal v dobro naših krajevnih skupnosti, župnij in celotne občine? Mi sami smo Občina Lukovica! Veselo branje in veliko lepih trenutkov v decembrskih praznikih!

*✍️ Marta Lavrič,
glavna in odgovorna urednica*

Smučarski sejem v Domžalah

Prodaja nove in rabljene zimske športne opreme bo potekala v petek, 6. 12. od 12. do 20. ure, v soboto, 7. 12. od 9. do 20. ure, v nedeljo, 8. 12. pa od 9. do 17. ure v hali Komunalnega centra. Vabi Smučarsko društvo Domžale!

OBČANI ALI STE ZA ZAKONODAJNI REFERENDUM

ZBIRAMO PODPISE OBČANOV

IN VLAGATELJEV V JAVNO

TELEKOMUNIKACIJSKO OMREŽJE

KJE:

NA UPRAVNI ENOTI DOMŽALE, SOBA 6.

KAM:

Z IZPOLNJENIMI IN POTRJENIMI OBRAZCI

ODLOŽITE JIH V ZABOJ PRI VRATARJU

U. E. V DOMŽALAH

ZA

VSESLOVENSKO ZDRUŽENJE VLAGATELJEV DO VRAČILA
VLAGANJ V JAVNO TELEKOMUNIKACIJSKO OMREŽJE
DANILO KASTELIC

ZA PODPORO SE VAM ZAHVALJUJEMO. NASVIDENJE NA
REFERENDUMU.

Več o zakonodajnem referendumu preberite na 12. strani

Predavanja v Čebelarstem centru Slovenije na Brdu

Zanimivo in poučno

Obveščamo čebelarje, da bosta v Čebelarstem centru Slovenije na Brdu pri Lukovici 8 za čebelarje in ljubitelje čebelarstva še dve predavanji:

22. novembra ob 18. uri - Milan Vajda: Sonaravni in biološki način čebelarjenja;

29. novembra ob 18. uri - Dr. Marko

Potočnik: Alergijske in toksične reakcije po pikih čebel (preprečevanje in zdravljenje). Po predavanju bo pogovor z zdravnikom.

Vstopnina za posamezno predavanje je 500 tolarjev. Plačali jo boste ob vstopu v dvorano ali na blagajni ČZS vsak delavnik od 10. do 12. ure.

ROKOVNJAC je glasilo Občine Lukovica. Prejemajo ga brezplačno vsa gospodinjstva občine Lukovica; glavna in odgovorna urednica: Marta Lavrič; člani uredniškega odbora: Marko Cerar, Milena Bradač, Grega Zdovc, Danilo Kastelic, Drago Juteršek, Zinka Meden; ustanovitelj: Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica, tel. 01/72 35 119, spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: obcina.lukovica@lukovica.si, rokovnjac@lukovica.si; izdajatelj: Specom, d.o.o. Radovljica, p.p. 39, 4240 Radovljica (Bojan Rauh); trženje oglašnega prostora: tel. 04/53 18 636; naklada: 1.700 izvodov. Glasilo sodi med proizvode, za katere se obračunava 8,5% DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjac je vpisan v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti.

Odprtje Kulturnega doma Antona Martina Slomška - nadaljevanje s 1. strani

Naj živi kulturni dom v Šentvidu!

Sledilo je svečano odprtje dvorane. Trak so prerezali župnik Andrej Svete, župan Anastazij Živko Burja in vodja obnovitvenih del Tomaž Cerar. Slavnostni govornik arhidiakon in prelat Andrej Svete je jasno in jedrnatno opisal zgodovino doma s sledečimi dejstvi.

Cerkev je vedno skrbela za kulturo in v mnogih krajih so poleg cerkva zrastle kulturni domovi. Tako je bilo tudi v Šentvidu. Pobudnik in vodja prvotne gradnje je bil dr. Janez Veider, kaplan na Brdu in benediktinac v Šentvidu. Zemljo za gradnjo sta podarila brat in sestra Marija in Janez Mlakar - Krpakova. Prva prireditelj v novozgrajenem prosvetnem domu je bila na Miklavžev večer, 5. decembra 1940. Med vojno so partizani dom požgali prav tako kot grad, župnišče, prosvetni dom in šolo na Brdu. Po vojni je soseska Sv. Vida prosvetni dom za silo obnovila. Prosvetno društvo Zarja je imelo potem dom v brezplačnem najemu, vse stroške vzdrževanja in tudi davke pa je plačevala župnija. Aprila 1960 je bil prosvetni dom nacionaliziran v korist občine Domžale kot poslovna stavba, čeprav je bil vedno kulturni in prosvetni dom. Pritožbe na komisijo za nacionalizacijo niso nič zalegle. Leta 1991 je župnija Brdo vložila zahtevek za denacionalizacijo, ki je bil ugodno rešen in dom je bil leta 1994 vrnjen prvotnemu lastniku - župniji Brdo. V državnem pravu je namreč pravna oseba le župnija. V cerkvenem pravu pa so tudi materialne stvari ločene in tako je kulturni dom Antona Martina Slomška last cerkve sv. Vida in njenih sosesčanov, ki so dom tudi gradili. Potem je slavnostni govornik spomnil na veličino zavetnika dvorane Antona Martina Slomška in njegove izjemne zasluge za slovenski narod, ko je škofijske meje mariborske škofije uskladi s severno narodnostno mejo. Predvsem je izpostavil njegovo strpnost do nemškega naroda, s strani katerega je marsikaj pretrpel, pa je vseeno nadaljeval kulturni dialog z njegovimi pripadniki. Znanu so tudi njegova prizadevanja za sodelovanje z evangeličani in v tem nam je lahko za svetel vzgled in opomin naši nestrpnosti do drugačnih. Vsekakor je blaženi Anton Martin Slomšek našemu kulturnemu domu nadvse primeren zavetnik. Dve sobi v domu nosita imeni v čast in zahvalo pobudniku gradnje in darovalcema zemljišča.

Andrej Svete je govor sklenil z željo, da bi

Krajani so na novo pridobitev zelo ponosni.

Foto: Danilo Kastelic

obnovljeni dom res služil kulturi, da bi vanj prihajali po duhovno hrano in odhajali bogatejši. Potem je dom blagoslovil in ga tako izročil namenu.

Šentviški zvon in Godba Lukovica sta s petjem in igranjem preskusila oder in akustiko dvorane. Poslušalci smo v nastopih uživali in prav gotovo bomo pevce in godbenike v tej dvorani še radi poslušali. Menjava prostora na odru med godbo in zborom je bila nekoliko moteča in jo bo organizator prihodnjic moral bolj domisliti.

Oder obnovljene dvorane je doživel tudi prisrčen prvi plesno-pevski nastop "Pleši medo" malčkov in vzgojiteljic iz novega prevojskega vrtca Medo. Zaradi bližine obeh objektov bodo malčki gotovo še imeli priložnost nastopati pred domačim občinstvom. Z odra sta občinstvo pozdravila tudi Jernej Hudolin in Damjana Pečnik, ki sta na kratko predstavila razstavo o obnovi prapreške cerkve. Spomnila sta nas, da imamo v naši okolici še veliko kulturnih draguljev, o katerih bi v tej dvorani ob kaki drugi priložnosti tudi le pred polovico sedanjega občinstva prav rada kaj več povedala. Vsekakor povabilo, ki se mu je vredno odzvati.

Občini, županu in župniji, ki so prisluhnili potrebam in omogočili obnovo ne samo kulturnega doma v Šentvidu, ampak tudi drugih kulturnih spomenikov so se zahvalili župnik Andrej Svete, predstavniki Godbe Lukovica, Šentviškega zvona in krajevnne skupnosti.

Povezovalka Helena Urbanija se je na koncu vsem zahvalila za obisk in obiskovalce povabila na pogostitev. Dvorano so hitro spreminili v prijeten prostor za klepet ob bogato obloženi mizi. Obiskovalci smo se sprehodili

po obnovljenem kulturnem domu, ki lahko sprejme do 150 obiskovalcev.

Skupna vrednost investicije je bila 18 milijonov SIT. Vključuje pa: novo vodovodno in električno inštalacijo, obnovljene stene in zamenjavo stavbnega pohištva, obnovo talnih oblog in celotno obnovo in opremo kuhinje, shrambe in sanitarij. Nadzidan je bil del nad vhodom, da je nastala večja soba, ki bo v uporabi Godbe Lukovica (soba dr. Janeza Veiderja), obnovljena in opremljena soba ob odru (soba Janeza in Marije Mlakar) pa bo namenjena predvsem Šentviškemu zvonu.

Samo želimo si lahko, da bi kultura v domu živel, bogatila kraj in celotno občino, kajti s tem se bo investicija bogato povrnila.

Zinka Meden

ISCG
DOMŽALE

AVTOŠOLA
LONČAR d.o.o.

Cesta talcev 10, 1230 Domžale

☎ **01/721-10-82**
GSM: 041/785-735

TEČAJ CPP
16. 12. ob 18. uri
Tečaj za traktoriste
16. 12. ob 17. uri

Po lokalnih volitvah 10. novembra 2002

0 preteklem delu in načrtih za prihodnost

Matej Kotnik - novoizvoljeni župan naše občine je človek za ljudi

Gospod Matej Kotnik, kakšni občutki vas navdajajo ob prevzemu odgovornega mesta?

"Navdajajo me dvojni občutki. Najprej sem vesel izvolitve, posebej rezultata in tako lepe podpore ljudstva. Vsem, ki so me podprli s podpisi že v predvolilni kampanji in sploh vsem, ki so mi dali svoj glas za izvolitev na županovo mesto ali kakorkoli pomagali in mislili name pri teh volitvah, se iskreno zahvaljujem.

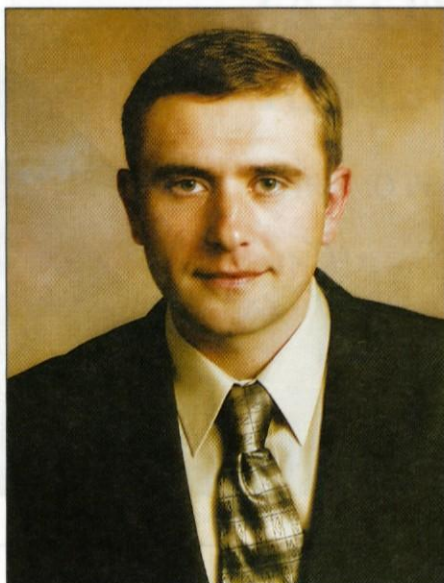
Na drugi strani pa se zavedam velike odgovornosti, ki sem jo dolžan vsem občanom. Vse tisto, kar sem ljudem v svojem programu predstavil, želim tudi izpolniti. Vsekakor računam na sodelovanje in podporo vseh, ki mi stojijo ob strani. V predvolilni kampanji sem obiskal vse krajevne skupnosti. Nekaterim krajem, za katere se mi je zdelo, pa sem se posvetil še bolj intenzivno in zato v njih obiskoval tudi posamezne ljudi. Ves čas sem imel občutek, da je bil ljudem moj program všeč, zato so me izvolili. Program ne zajema obljub, temveč je poudarek na načinu dela in odgovornosti, ki naj me spremlja pri delu."

V svojem programu imate veliko podporo občanov naše občine. Pričakujete veliko dobrega sodelovanja?

"Vesel sem, da so mi ljudje pripravljeni pomagati in sodelovati pri izpeljavi programa. Če so se tako odločili, jim zaupam in računam na njihovo pomoč povsod, kjer bodo delovali, pa naj gre za občinski svet, odbore, razne komisije, kot tudi za delo v občinski upravi. Upam, da bodo tisto, česar se bodo lotili, tudi izpeljali do cilja. Računam na sodelovanje vseh list, ki so izvoljene v občinski svet, brez izjeme. Bistvo nas vseh je, da delamo v dobro ljudi in za našo občino."

Dosedanji župan je opravljal neprofesionalno vlogo. Kako boste delovali vi?

"V tem trenutku še ne vidim razloga za to odločitev. Ko sem se pogovarjal z ljudmi, našimi občani, je bila izražena želja mnogih, da bi moral biti župan bolj prisoten na občini, ljudje bi ga radi več videli. Pa tudi pri samem delu občinske uprave naj bi bil bolj prisoten. Želja nekaterih je, da bi delo opravljal profesionalno, ker bi bil občanom in občini več na razpolago. Če se bo pokazala taka potreba, se bom tako tudi odločil."

Matej Kotnik

Katere bodo prioritete naloge že takoj v začetku vašega mandata?

"Dvajset dni po izvolitvi bo konstitutivna seja občinskega sveta v sestavi novo izvoljenih svetnikov in tedaj bom prevzel vlogo župana. Pred tem bo potekala primopredaja vsega dela in dosedanjega stanja naše občine. Tu mislim na finančno stanje, komunalno infrastrukturo, materialno stanje, kadre in ostalo. Ustanovil bom strokovno komisijo, ki bo skupaj z menoj opravila ta pregled, saj sam tega ne bi zmoget. V dobro sebi in dosedanemu županu želim, da je primopredaja res strokovna in predvsem pisna, saj se bo tako videlo v kakšnem stanju sem občino prejel in od kje dalje bodo vidni moji rezultati dela."

Se že poglobljate v posamezne probleme, ki jih boste reševali v občini? Ali vas kateri posebej skrbijo?

"Skrbi so vedno povezane z delom, v družini, poklicu in tudi v mojem bodočem delu župana. Dela bo veliko, takoj bom pristopil k posameznim delom, ki so že vpeljana. Začetih je veliko idej in projektov - na primer kanalizacija, selitev občine v druge prostore in drugo. Skrbel bom, da bo delo potekalo strokovno, organizirano in odgovorno. Potrdil se bom za pridobivanje novih finančnih sredstev. Ne bo nam lahko, toda delo mora teči dalje. Posvečal se bom tudi avtocestni problematiki in se zavzemal za nerešene probleme in zaostale zadeve. So pa nekatere zadeve zamujene, kot na primer nadvoz v Kampiljah. Veliko problemov je na Trojanah. Zavzemal

se bom pri uveljavljanju njihovih zahtev in jim stal ob strani pri postopkih, pri pridobivanju raznih mnenj DARSA. Občina mora biti na strani ljudi in jih podpirati, nikakor ne sme biti njena vloga nekje vmes, torej med ljudmi in DARS-om.

Izvoz v Lukovici bo dokončan. Prizadeval si bom, da tam ne bo cestninske postaje. Poskušal bom z diplomatskimi pogovori in odprtim pogajanjem doseči tak rezultat, ki bo v dobro občanov. Stremim za tem, da bo moja vloga javna, saj želim ljudi dobro informirati o stvareh, ki se bodo izvajale v naši občini."

Ste pričakovali zmago ali je bilo to presenečenje?

"Pričakoval sem zmago, morda z nižjim odstotkom. V volilnem štabu smo delovali zelo intenzivno. Pred pričetkom smo najprej analizirali programe, razdelili vloge, vladala je stroga disciplina in red. Izpeljali smo delo tako kot je to potrebno. Postavili smo jasne cilje, določili odstotke in priznati moram, da so bili rezultati celo boljši, kot smo jih pričakovali. Končni izid je bil pričakovan."

Želite še kaj sporočiti našim občanom, kar v teh vprašanih nisva zajela?

"Upam, da bom ostal to kar sem, da bom še naprej Matej Kotnik. Pričakujem, da se bom z ljudmi razumel, da bodo pogovori konstruktivni v smislu sodelovanja. Sem človek za ljudi, zato želim, da bi imeli odprto pot do mene in jaz do njih. Če bomo veliko sodelovali, je to prava pot odprte, demokratične družbe, kar tudi osebno zagovarjam. Moja velika želja je, da bi ob zaključku mojega mandata dali zame svoj glas tudi tisti občani, ki ga sedaj niso. To želim dokazati s svojim bodočim delom, ki ga bom opravil v dobro vseh ljudi."

Anastazij Živko Burja - dosedanji župan je naši občini in ljudem doprinesel veliko

Gospod Živko Burja, kako gledate na vaše dvomandatno obdobje? V kakšnem stanju je bila takrat občina in kakšno zapuščate bodočemu županu?

"Ne glede na moj poraz na teh volitvah, stanje naše občine danes zapuščam s ponosom. Na stavbi v kateri je pisarna, kjer sedim, ni bilo drugega kot hišna številka in gospa, ki je stanovala v sedanjih občinskih prostorih. Vse

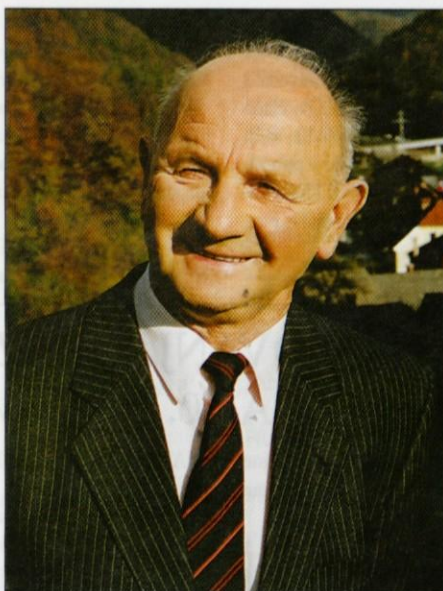
je bilo tako negotovo. Moral sem se znajti sam, z ljudmi, ki sem jim zaupal. Tako sem bil že takoj na začetku prisiljen investirati v ureditev občinskih pisarniških prostorov. Za dva meseca sem založil lastna denarna sredstva, saj denarja od države za adaptacijo takoj ni bilo. Kmalu sem ga uspel pridobiti (štiri milijone tolarjev), saj so bili v vladi takrat ljudje, ki so me podpirali. V mojem prvem mandatu smo postavili v občini dobre temelje in to nam je tudi uspelo. V tistem času so zasnovali traso avtoceste, občina pa je imela veliko vlogo, kaj bomo pridobili. Goreče sem se zavzemal za te probleme. Da pa bi avtocesta kolikor toliko dihala s krajem, saj je bila prav nam določena, smo v občini oblikovali posebne komisije, ki so bile zelo aktivne in so predlagale vse potrebne spremembe v obravnavo, da bi bil celoten program trase čimbolj popoln in v zadovoljstvo ljudi. Vseposvoda, kjer so bili ljudje zelo aktivni in so se znali boriti, so danes stvari urejene. Žal se nekatere zadeve iz uredbe niso izpolnile, kot na primer nadvoz v Kampiljah, vendar ga ni odvezala občina. Zgodba ima še drugo plat, saj se je spremenila lokacija izvoza. Nobena občina v Sloveniji ni s traso avtoceste toliko pridobila kot ravno naša, celih tri milijarde devetsto tolarjev in še mnogo več. V prvem mandatu nam je država namenila za investicije komaj sedemdeset milijonov tolarjev, s čimer si ne bi mogli toliko ustvariti. Zato smo ustanovili režijski obrat in z njim reševali komunalne dejavnosti in tudi ostale, ki se niso nikdar poprej izvajale v Lukovici (čiščenje Lukovice, pluzenje, urejanje cest po hudournikih, itd.), kar ljudje ne znajo ceniti. Občutek imam, da nekateri občani do danes niso sprejeli naše občine in jo morda nikoli ne bodo, čeprav sem delal za vse enako in pošteno.

V prvem mandatu sem se veliko posvečal gradnji cest, da smo lahko odvažali smeti iz nedostopnih vasi in zaselkov. Posvetili smo se tudi telefoniji in to je bilo za tiste čase bistvenega pomena.

Velik pomen sem v obeh mandatih pripisoval izobraževanju, šolstvu in solidarnosti za socialne probleme. Smo edina občina, ki namenja sto tisoč tolarjev za vsakega novorojenega občana. Poskrbeli smo za prevoze otrok, varnih poti, dodeljujemo štipendije, revnejšim dijakom in študentom financiramo prevoze. Vedno sem pravočasno prisluhnil težavam naših šol in bil z njimi solidaren."

Nekateri vam očitajo, da ste se preveč posvetili nerazvitim vasem in krajem naše občine, premalo pa razvili mestno jedro - središče Lukovice. Kako gledate na to?

"Treba se je vprašati, kaj je bolj potrebno?

Anastazij Živko Burja

Tako sem tudi sam o tem veliko razmišljal. Mislim, da so temelji nujno potrebni. Tisto kar človek ima, ne zna ceniti. Smo občina s tipičnimi lastnostmi naših krajevnih skupnosti. Zelo sta si podobni Prevoje in Lukovica, ki po svojih značilnostih odstopata od ostalih šestih. Kako to usklajevati, komu dati prednosti, vse to so bila moja razmišljanja in tudi razmišljanja svetnikov in mojih sodelavcev. Tudi zame je pomembno središče občine. Sem podjetnik in vem, kaj pomeni središče občine. Treba pa je vedeti, kako se naš proračun sestoji. Prostovoljno obračamo le s 25 odstotki denarja, vse ostalo je vnaprej predvideno in se mora porabiti namensko. Smo nerazvita občina in to ostalo smo dobili za razvoj občine. To so sredstva, ki smo jih pridobili na razpis in so bila zakonsko pridobljena. Kaj pa je bilo tipično nerazvitega v naši občini, pa vemo - infrastruktura? Tudi na Prevojah in v Lukovici smo veliko naredili. Rad bi omenil posebno pridobitev - v Lukovici imamo najbolj moderno čistilno napravo v Evropi. Tako jo je ocenil gospod Kocjan, ki deluje v kooperaciji z nekim avstrijskim podjetjem, kjer so imeli dotlej najbolj moderno čistilno napravo."

Ste bili pripravljeni na tak izid volitev?

"Najprej bi se rad iskreno zahvalil vsem, ki so me volili, pa tudi tistim, ki me niso volili. Verjetno je njihovo prepričanje dovolj močno, zakaj me niso volili. Žal je tako, da se ljudje velikokrat lovijo na besede in manj na dejanja. Zame so dejanja pomembnejša. Pošteno povem, da me je tak izid volitev razočaral, saj sem pričakoval zmago in večje zaupanje ljudi. Za volilno kampanjo nisem veliko zapravil, temveč smo darovali denar v

dobrodelne namene. Čas bo pokazal ali so se ljudje odločili pravilno!"

V novem mandatu ste izvoljeni za svetnika. Ali boste glede na bogate izkušnje iz podjetništva in dosedanjega "županovanja" pomagali z nasveti občini in novemu županu?

"Nisem bil pozoren, da sem na listi za svetnika. Kandidiral sem za župana in ne za svetnika. Vsekakor bom sodeloval toliko, kolikor bom lahko. Sem v opoziciji in sestava sedanjega sveta je pač takšna, da nastopamo le štirje svetniki proti desetim po politični pripadnosti."

Kaj bi še želeli ob svojem slovesu z županovega mesta sporočiti našim občanom?

"Nekateri ljudje so mi stali ob strani, me spodbujali, mi pomagali in za vse se jim iskreno zahvaljujem. Razočaran pa sem nad posamezniki, ki mi niso znali prisluhniti in se niso poenotili z občino do danes, čeprav so pridobili veliko od nje. Tudi v našem lokalnem glasilu Rokovnjač sem bil v času bivšega urednika manj zaželen, čeprav sem ga osebno predlagal. O mojih naporih in prizadevanjih za dobro ljudi je zelo poredko pisal. Prav tako tudi ni pisal o delu občinske uprave.

Opravljal sem funkcijo neprofesionalnega župana, kar pomeni, da sem opravljal prostovoljno delo, za katerega plačilo do sedaj nisem prejel. Širijo pa se laži, da sem plačilo prejemal.

Za vsakega sem delal pošteno in danes upam vsakemu človeku pogledati odkrito v obraz. Sledi mojega dela bodo ostale z dejanji zapisane v zgodovini nastanka in začetnega razvoja mlade občine Lukovica v času samostojnosti Slovenije."

✍️ Marta Lavrič

S kresničko v roki

Število pešcev, ki so umrli na cestah, se je v v zadnji letih bistveno zmanjšalo, vendar so še vedno najbolj ogrožena skupina v prometu. Sedaj, ko se že zelo zgodaj znoči, je prav, da sami poskrbimo za našo varnost. Z uporabo kresničke je pot ob cesti veliko bolj varna, saj smo s kresničko v roki opazni že na 136 m, medtem ko bez nje samo na 26 m. Kresničke tudi nikoli ne nosimo okoli pasu, saj je tako avtomobilski žarometi ne obsvetijo. Obesimo jo tako, da prosto niha in s tem svetlobni učinek povečuje. Zato je geslo akcije Bodi preVIDEN potrebno vzeti sila resno.

✍️ djđ

LOKALNE VOLITVE

Občinska volilna komisija je uspešno izvedla letošnje lokalne volitve, seveda s pomočjo vseh volilnih organov, brez katerih volitev ne bi mogli izvesti. Za člane Občinske volilne komisije so bila to zadnja volilna opravila, ki jih je opravila, saj ji spomladi naslednje leto preneha 4 - letni mandat. Svoje pristojnosti imajo v prihodnje v isti sestavi le še volilne komisije krajevnih skupnosti, ki so jih Sveti krajevnih skupnosti imenovali pred razpisom letošnjih lokalnih volitev in imajo mandat prav tako štiri leta.

Za opravljeno delo se zahvaljujemo članom vseh volilnih organov.

Občinska volilna komisija se opravičuje politični stranki SMS - Stranki mladih Slovenije, ker je njihov peti kandidat za volitve članov občinskega sveta pomotoma izpadel iz razglašene seznama list kandidatov, ki je bil objavljen v prejšnji številki glasila Rokovnjac. Kljub temu, da so bili razglašeni, izobešeni na območju občine zamenjani, prosimo za razumevanje in se za nenamerno napako opravičujemo.

V nadaljevanju objavljamo poročila o izidu vseh glasovanj.

POROČILO O IZIDU GLASOVANJA ZA IZVOLITEV ŽUPANA OBČINE LUKOVICA 10. NOVBEMBRA 2002

Na podlagi prejetih zapisnikov volilnih odborov z volišč za volitve župana Občine Lukovica, ki so bile 10. novembra 2002, je Občinska volilna komisija Občine Lukovica na seji dne 14.11.2002 ugotovila:

1. Glasovanja za izvolitev župana Občine Lukovica 10. novembra 2002 se je udeležilo 3029 volivcev.
2. Oddanih je bilo 3029 glasovnic.
3. Veljavnih je bilo 2977 glasovnic, neveljavnih glasovnic je bilo 52.
4. Na volitvah 10. novembra 2002 so posamezni kandidati prejeli naslednje število glasov:

Anastazij Živko BURJA	1227 glasov
Matej KOTNIK	1850 glasov

Občinska volilna komisija je skladno z določbami 107. člena ZLV ugotovila, da je za župana izvoljen kandidat

MATEJ KOTNIK, roj. 19. 8. 1970, stan. Imovica 8, Lukovica pri Domžalah.

Občinska volilna komisija iz zapisnikov volilnih odborov ni ugotovila nepravilnosti. Člani občinske volilne komisije niso imeli pripomb na delo volilnih odborov oziroma na ugotovljeni izid glasovanja.

Sestavni del tega poročila je zapisnik o delu Občinske volilne komisije Občine Lukovica pri ugotavljanju končnega uradnega izida glasovanja na volitvah župana Občine Lukovica 10. novembra 2002 in računalniški izpisi.

Poročilo o volitvah župana

žrebena št.	ime	priimek	datum rojstva	št. glasov	% glasov
2	Matej	KOTNIK	19/08/1970	1850	62,14
1	Anastazij Živko	BURJA	11/02/1931	1127	37,86
skupaj:				2977	100,00

POROČILO O IZIDU GLASOVANJA ZA IZVOLITEV OBČINSKEGA SVETA OBČINE LUKOVICA 10. NOVBEMBRA 2002

Na podlagi prejetih zapisnikov volilnih odborov z volišč za volitve članov občinskega sveta Občine Lukovica, ki so bile 10. novembra 2002 in na podlagi zapisnika o delu Občinske volilne komisije pri ugotavljanju izida glasovanja za izvolitev občinskega sveta Občine Lukovica, je Občinska volilna komisija Občine Lukovica na seji dne 14. novembra 2002 ugotovila:

1. Glasovanja za izvolitev članov občinskega sveta Občine Lukovica, ki je bilo 10. novembra 2002, se je udeležilo 3029 volivcev.
2. Oddanih je bilo 3028 glasovnic (na volišču št. 20.03 Kulturni dom Lukovica je glasovalo skupaj 797 volivcev, oddanih pa je bilo 796 glasovnic).
3. Veljavnih je bilo 2793 glasovnic, neveljavnih glasovnic je bilo 235.
4. Na volitvah 10. novembra 2002 so posamezne liste kandidatov prejele naslednje število glasov:

NSI - NOVA SLOVENIJA - KRŠČANSKA LJUDSKA STRANKA	506 GLASOV
ZLSD - ZDRUŽENA LISTA SOCIALNIH DEMOKRATOV	124 GLASOV
MARINA URBANIJA IN SKUPINA VOLIVCEV	175 GLASOV
NEODVISNA LISTA "ZA ČRNI GRABEN"	737 GLASOV
LDS - LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE	535 GLASOV
SDS - SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE	258 GLASOV
SMS - STRANKA MLADIH SLOVENIJE	194 GLASOV
SLS - SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA	264 GLASOV

5. Občinska volilna komisija je na osnovi prejetega števila glasov ugotovila, da so v skladu s 86. členom Zakona o lokalnih volitvah LISTE KANDIDATOV dosegle naslednje število mandatov:

NSI - NOVA SLOVENIJA - KRŠČANSKA LJUDSKA STRANKA	3 mandate
ZLSD - ZDRUŽENA LISTA SOCIALNIH DEMOKRATOV	0 mandatov
MARINA URBANIJA IN SKUPINA VOLIVCEV	1 mandat
NEODVISNA LISTA "ZA ČRNI GRABEN"	4 mandate
LDS - LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE	3 mandate
SDS - SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE	1 mandat

SMS - STRANKA MLADIH SLOVENIJE	1 mandat
SLS - SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA	1 mandat

6. Občinska volilna komisija občine Lukovica je ugotovila, da nihče od kandidatov na LISTAH KANDIDATOV ni dobil tolikšnega števila preferenčnih glasov, da bi se v skladu z 2. odst. 18. člena Zakona o lokalnih volitvah spremenil vrstni red kandidatov na posameznih listah.

7. Na podlagi izračunanih mandatov, ki jih je dosegla posamezna LISTA KANDIDATOV in v skladu s 86. členom zakona o lokalnih volitvah je Občinska volilna komisija občine Lukovica ugotovila, da so bili v Občinski svet Občine Lukovica izvoljeni naslednji kandidati iz naslednjih list:

NSI - NOVA SLOVENIJA - KRŠČANSKA LJUDSKA STRANKA

1. **ANASTAZIJ ŽIVKO BURJA**, roj. 11.02.1931, stan. Krašnja 39, Lukovica pri Domžalah
2. **JANEZ BERNOT**, roj. 19.12.1947, stan. Rafolče 34, Lukovica pri Domžalah
3. **FRANC AVBELJ**, roj. 14.10.1955, stan. Spodnje Prapreče 24, Lukovica pri Domžalah

MARINA URBANIJA IN SKUPINA VOLIVCEV

1. **MARIJA URBANIJA**, roj. 20. 01. 1943, stan. Občina Lukovica, Lukovica pri Domžalah 61, Lukovica pri Domžalah

NEODVISNA LISTA "ZA ČRNI GRABEN"

1. **LADO GORIČAN**, roj. 27. 06. 1950, stan. Občina Lukovica, Trojane 33, Trojane
2. **JANA STREHAR**, roj. 12. 01. 1953, stan. Občina Lukovica, Šentvid pri Lukovici 46, Lukovica pri Domžalah
3. **TOMAŽ ANDREJKA**, roj. 22. 11. 1957, stan. Občina Lukovica, Rafolče 51, Lukovica pri Domžalah
4. **MATIJA BOGDAN CERAR**, roj. 18. 01. 1942, stan. Občina Lukovica, Gradišče pri Lukovici 45, Lukovica pri Domžalah

LDS - LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE

1. STANISLAVA STOPAR, roj. 11. 11. 1943, stan. Občina Lukovica, Lukovica pri Domžalah 33/a, Lukovica pri Domžalah
2. FRANCI BERNOT, roj. 10. 10. 1968, stan. Občina Lukovica, Sp. Prapreče 21, Lukovica pri Domžalah
3. GREGOR ZDOVC, roj. 06. 05. 1974, stan. Občina Lukovica, Rafolče 16/a, Lukovica pri Domžalah

SDS - SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE

1. ANDREJ KRŽAN, roj. 18. 11. 1942, stan. Občina Lukovica, Prevoje pri Šentvidu 124, Lukovica pri Domžalah

SMS - STRANKA MLADIH SLOVENIJE

1. JERNEJ ŽUREJ, roj. 08. 11. 1974, stan. Občina Lukovica, Prevalje 6/a, Lukovica pri Domžalah

SLS - SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA

1. TOMAŽ URBANIJA, roj. 07. 03. 1961, stan. Občina Lukovica, Žirovše 11, Lukovica pri Domžalah

8. Volilna komisija pri ugotavljanju volilnega izida ni ugotovila nepravilnosti. Pripomb članov volilne komisije k zapisnikom volilnih odborov ni bilo.
9. Sestavni del tega poročila je zapisnik o delu Občinske volilne komisije Občine Lukovica pri ugotavljanju izida glasovanja za izvolitev občinskega sveta Občine Lukovica 10. novembra 2002 ter računalniški izpisi.

število glasov po posameznih strankah

ime	št. glasov	odstotek
NSI - NOVA SLOVENIJA - KRŠČANSKA LJUDSKA STRANKA	506	18,1
ZLSD - ZDRUŽENA LISTA SOCIALNIH DEMOKRATOV	124	4,4
MARINA URBANIJA IN SKUPINA VOLIVCEV	175	6,3

NEODVISNA LISTA "ZA ČRNI GRABEN"	737	26,4
LDS - LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE	535	19,2
SDS - SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE	258	9,2
SMS - STRANKA MLADIH SLOVENIJE	194	6,9
SLS - SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA	264	9,5
skupaj:	2793	100,00

Izvoljeni kandidati v občinski svet Občine Lukovica

ime	priimek	stranka oz skupina volivcev
ANASTAZIJ ŽIVKO	BURJA	NSI - NOVA SLOVENIJA - KRŠČANSKA LJUDSKA STRANKA
JANEZ	BERNOT	NSI - NOVA SLOVENIJA - KRŠČANSKA LJUDSKA STRANKA
FRANC	AVBELJ	NSI - NOVA SLOVENIJA - KRŠČANSKA LJUDSKA STRANKA
MARIJA	URBANIJA	MARINA URBANIJA IN SKUPINA VOLIVCEV
LADO	GORIČAN	NEODVISNA LISTA "ZA ČRNI GRABEN"
JANA	STREHAR	NEODVISNA LISTA "ZA ČRNI GRABEN"
TOMAŽ	ANDREJKA	NEODVISNA LISTA "ZA ČRNI GRABEN"
MATIJA BOGDAN	CERAR	NEODVISNA LISTA "ZA ČRNI GRABEN"
STANISLAVA	STOPAR	LDS - LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
FRANCI	BERNOT	LDS - LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
GREGOR	ZDOVC	LDS - LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
ANDREJ	KRŽAN	SDS - SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE
JERNEJ	ŽUREJ	SMS - STRANKA MLADIH SLOVENIJE
TOMAŽ	URBANIJA	SLS - SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA

POROČILO O IZIDU GLASOVANJA NA VOLITVAH SVETOV KRAJEVNIH SKUPNOSTI V OBČINI LUKOVICA 10. NOVEMBRA 2002

Na podlagi prejetih zapisnikov volilnih odborov z volišč za volitve članov svetov krajevnih skupnosti v Občini Lukovica, ki so bile 10. novembra 2002, na podlagi prejetih zapisnikov 8 volilnih komisij krajevnih skupnosti ter na podlagi zapisnika o delu občinske volilne komisije pri ugotavljanju izida glasovanja za izvolitev članov svetov KS v Občini Lukovica, je občinska volilna komisija Občine Lukovica na seji dne 11. novembra 2002 ugotovila:

1. Glasovanja za izvolitev članov svetov krajevnih skupnosti v Občini Lukovica, ki je bilo 10. novembra 2002, se je od skupaj 3820 volivcev udeležilo 3032 volivcev (vključno z 2 tujcema), od tega 3014 na voliščih in 18 na volišču za predčasno glasovanje. Po pošti ni glasoval noben volivec, na domu pa je glasoval 1 volivec.
2. Oddanih je bilo 3031 glasovnic (na volišču št. 04.1.1. Kulturni dom Lukovica je bila oddana 1 glasovnica manj, kot je glasovalo volivcev).
3. Veljavnih glasovnic je bilo 2832, neveljavnih pa 199.

Na volitvah 10. novembra 2002 so posamezni kandidati v krajevnih skupnostih prejeli naslednje število glasov:

KRAJEVNA SKUPNOST BLAGOVICA

1. ALOJZIJ CERAR, Prevoje 1, Blagovica	147
2. FRANC BERGANT, Vošče 5, Blagovica	145
3. GREGOR LEVEC, Prevoje 4, Blagovica	148
4. PRIMOŽ DEŽMAN, Gabrje pod Špilkom 2, Blagovica	159
5. ANTON POGAČAR, Mali Jelnik 14, Blagovica	141
6. FRANC BARLIČ, Blagovica 3, Blagovica	131
7. CIRIL URANKAR, Gabrje pod Špilkom 5, Blagovica	170
8. JANEZ BURKELJCA, Prilese 3, Blagovica	191

KRAJEVNA SKUPNOST ČEŠNJICE

1. MARJAN ŽAVBI, Lipa 6, Blagovica	17
2. LEOPOLD ŠINKOVEC, Češnjice 6, Blagovica	18
3. JANEZ ŠINKOVEC, Češnjice 6, Blagovica	25
4. JANKO BURKELJCA, Selce 5, Blagovica	24
5. PETER ČEBULJ, Češnjice 3, Blagovica	25
6. JANEZ MATJAN, Selce 3, Blagovica	29

KRAJEVNA SKUPNOST KRAŠNJA

I. VOLILNA ENOTA

1. VINCENC URBANIJA, Krajno Brdo 3/a, Lukovica pri Domžalah	48
2. FRANC NOVAK, Krajno Brdo 11, Lukovica pri Domžalah	41
3. MAKS URANKAR, Vrh nad Krašnjo 4, Lukovica pri Domžalah	53

II. VOLILNA ENOTA

1. ANDREJ NOVAK, Krašnja 41/a, Lukovica pri Domžalah	108
2. VINKO CERAR, Krašnja 52, Lukovica pri Domžalah	121
3. BRANE MOČNIK, Krašnja 10, Lukovica pri Domžalah	133

III. VOLILNA ENOTA

1. EMIL NOVAK, Sp. Loke 26, Lukovica pri Domžalah	37
2. ALBIN PEVEC, Sp. Loke 29, Lukovica pri Domžalah	43
3. TOMAŽ URBANIJA, Žirovše 11, Lukovica pri Domžalah	37

IV. VOLILNA ENOTA

1. VLADIMIR LAVRIČ, Kompolje 3, Lukovica pri Domžalah	21
2. PETER PESTOTNIK, Koreno 2, Lukovica pri Domžalah	40

KRAJEVNA SKUPNOST LUKOVICA**I. VOLILNA ENOTA**

1. MARTA URANKAR, Lukovica pri Domžalah 15, Lukovica pri Domžalah	59
2. ROBERT MASELJ, Lukovica pri Domžalah 71, Lukovica pri Domžalah	74
3. STANISLAV SMRKOL, Lukovica pri Domžalah 43, Lukovica pri Domžalah	160
4. JOŽE MRGOLE, Lukovica pri Domžalah 24/a, Lukovica pri Domžalah	70
5. MARIJA URBANIJA, Lukovica pri Domžalah 61, Lukovica pri Domžalah	104
6. STANKA MAV, Lukovica pri Domžalah 33, Lukovica pri Domžalah	99
7. JASMINKA RUS KERSNIK, Lukovica pri Domžalah 4, Lukovica pri Domžalah	87

II. VOLILNA ENOTA

1. ANTON CERAR, Gradišče pri Lukovici 30, Lukovica pri Domžalah	101
2. ALEŠ BURJA, Gradišče pri Lukovici 48, Lukovica pri Domžalah	90
3. STANISLAV CERAR, Preserje pri Lukovici 5, Lukovica pri Domžalah	58
4. FRANC CERAR, Gradišče pri Lukovici 43, Lukovica pri Domžalah	82
5. ROMAN CERAR, Preserje pri Lukovici 1/c, Lukovica pri Domžalah	69

III. VOLILNA ENOTA

1. FRANC ZORE, Sp. Prapreče 31, Lukovica pri Domžalah	91
2. FRANC VESEL, Sp. Koseze 17, Lukovica pri Domžalah	90
3. ROBERT CAPUDER, Sp. Koseze 12, Lukovica pri Domžalah	66
4. UROŠ KRIŽMAN, Sp. Prapreče 25, Lukovica pri Domžalah	26
5. ALBIN ZAJC, Sp. Prapreče 9, Lukovica pri Domžalah	56
6. JOŽE AVBELJ, Videm pri Lukovici 5, Lukovica pri Domžalah	94

IV. VOLILNA ENOTA

1. RADO NOVAK, Čeplje 19, Lukovica pri Domžalah	26
2. ANTON GOSTINČAR, Čeplje 11, Lukovica pri Domžalah	20

V. VOLILNA ENOTA

1. DARKO TRATNIK, Trnjava 3, Lukovica pri Domžalah	66
--	----

KRAJEVNA SKUPNOST PREVOJE

1. JANEZ KOTNIK, Prevoje pri Šentvidu 73, Lukovica pri Domžalah	369
2. ANDREJ URANKAR, Prevoje pri Šentvidu 74, Lukovica pri Domžalah	414
3. MIRAN STREHAR, Šentvid pri Lukovici 2/a, Lukovica pri Domžalah	415
4. TAMARA KOSMATIN, Šentvid pri Lukovici 107, Lukovica pri Domžalah	412
5. BERTA KRŽAN, Prevoje pri Šentvidu 124, Lukovica pri Domžalah	276
6. RUDI OVEN, Prevoje pri Šentvidu 101/a, Lukovica pri Domžalah	314
7. MARJAN KOTNIK, Prevoje pri Šentvidu 126, Lukovica pri Domžalah	357
8. FRANC DOLINAR, Šenvid pri Lukovici 18, Lukovica pri Domžalah	340
9. ANTON AVBELJ, Imovica 5, Lukovica pri Domžalah	314

KRAJEVNA SKUPNOST RAFOLČE

1. KLAVDIJA DERMOTA, Straža 5, Lukovica pri Domžalah	114
2. VINKO DOLINŠEK, Vrhovlje 18, Lukovica pri Domžalah	142
3. MARJAN KVEDER, Rafolče 11, Lukovica pri Domžalah	162
4. STANISLAV BREZNIK, Rafolče 55, Lukovica pri Domžalah	132
5. JANEZ BERNOT, Rafolče 34, Lukovica pri Domžalah	134
6. JANEZ JERETINA, Vrhovlje 5, Lukovica pri Domžalah	111
7. SREČKO GERČAR, Dupeljne 3, Lukovica pri Domžalah	123

KRAJEVNA SKUPNOST TROJANE**I. VOLILNA ENOTA**

1. JOŽE KAJBIČ, Trojane 22, Trojane	70
2. RAJKO LIPOVŠEK, Hribi 11, Trojane	51
3. MONIKA GORIŠEK, Zavrh pri Trojanah 1/c, Trojane	90
4. MARTIN GORIČAN, Trojane 33, Trojane	111

II. VOLILNA ENOTA

1. MARJAN SMRKOLJ, Šentožbolt 7, Trojane	68
2. VIKTOR MATJAN, Podmilj 12, Blagovica	45

III. VOLILNA ENOTA

1. JOŽE RAZPOTNIK, Log 4, Blagovica	28
-------------------------------------	----

KRAJEVNA SKUPNOST ZLATO POLJE

1. JANEZ POGAČAR, Trnovče 8, Lukovica pri Domžalah	93
2. VIKTOR POGAČAR, Podgora pri Zlatem Polju 5, Lukovica pri Domžalah	69
3. ŠTEFAN PAVLIČ, Mala Lašna 3, Lukovica pri Domžalah	62
4. FRANC GRADIŠEK, Podgora pri Zlatem Polju 4, Lukovica pri Domžalah	62
5. STANISLAV POGAČAR, Preserje pri Zlatem Polju 5, Lukovica pri Domžalah	51
6. ROBERT ŠUŠTAR, Zlato Polje 12, Lukovica pri Domžalah	74
7. FRANC MOČNIK, Mala Lašna 2, Lukovica pri Domžalah	71
8. MARJETA STRAŽAR, Preserje pri Zlatem Polju 7, Lukovica pri Domžalah	58
9. SAŠO KOROŠEC, Obrše 6, Lukovica pri Domžalah	47

OBČINSKA VOLILNA KOMISIJA UGOTAVLJA, DA SO BILI V SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI BLAGOVICA IZVOLJENI NASLEDNJI KANDIDATI:

1. JANEZ BURKELJCA, Prilesje 3, Blagovica
2. CIRIL URANKAR, Gabrje pod Špilkom 5, Blagovica
3. PRIMOŽ DEŽMAN, Gabrje pod Špilkom 2, Blagovica
4. GREGOR LEVEC, Prevoje 4, Blagovica
5. ALOJZIJ CERAR, Prevoje 1, Blagovica
6. FRANC BERGANT, Vošče 5, Blagovica
7. ANTON POGAČAR, Mali Jelnik 14, Blagovica

OBČINSKA VOLILNA KOMISIJA UGOTAVLJA, DA SO BILI V SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI ČEŠNJICE IZVOLJENI NASLEDNJI KANDIDATI:

1. JANEZ MATJAN, Selce 3, Blagovica
2. JANEZ ŠINKOVEC, Češnjice 6, Blagovica
3. PETER ČEBULJ, Češnjice 3, Blagovica
4. JANKO BURKELJCA, Selce 5, Blagovica
5. LEOPOLD ŠINKOVEC, Češnjice 6, Blagovica

OBČINSKA VOLILNA KOMISIJA UGOTAVLJA, DA SO BILI V SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI KRAŠNJA IZVOLJENI NASLEDNJI KANDIDATI:**I. VOLILNA ENOTA**

1. MAKŠ URANKAR, Vrh nad Krašnjo 4, Lukovica pri Domžalah
2. VINCENC URBANIJA, Krajno Brdo 3/a, Lukovica pri Domžalah
3. FRANC NOVAK, Krajno Brdo 11, Lukovica pri Domžalah

II. VOLILNA ENOTA

1. BRANE MOČNIK, Krašnja 10, Lukovica pri Domžalah
2. VINKO CERAR, Krašnja 52, Lukovica pri Domžalah
3. ANDREJ NOVAK, Krašnja 41/a, Lukovica pri Domžalah

III. VOLILNA ENOTA

1. ALBIN PEVEC, Sp. Loke 29, Lukovica pri Domžalah
2. TOMAŽ URBANIJA, Žirovše 11, Lukovica pri Domžalah
3. EMIL NOVAK, Sp. Loke 26, Lukovica pri Domžalah

IV. VOLILNA ENOTA

1. PETER PESTOTNIK, Koreno 2, Lukovica pri Domžalah
2. VLADIMIR LAVRIČ, Kompolje 3, Lukovica pri Domžalah

OBČINSKA VOLILNA KOMISIJA UGOTAVLJA, DA SO BILI V SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI LUKOVICA SO BILI IZVOLJENI NASLEDNJI KANDIDATI:**I. VOLILNA ENOTA**

1. STANISLAV SMRKOL, Lukovica pri Domžalah 43, Lukovica pri Domžalah
2. MARIJA URBANIJA, Lukovica pri Domžalah 61, Lukovica pri Domžalah
3. STANKA MAV, Lukovica pri Domžalah 33, Lukovica pri Domžalah

II. VOLILNA ENOTA

1. ANTON CERAR, Gradišče pri Lukovici 30, Lukovica pri Domžalah
2. ALEŠ BURJA, Gradišče pri Lukovici 48, Lukovica pri Domžalah
3. FRANC CERAR, Gradišče pri Lukovici 43, Lukovica pri Domžalah

III. VOLILNA ENOTA

1. JOŽE AVBELJ, Videm pri Lukovici 5, Lukovica pri Domžalah
2. FRANC ZORE, Sp. Prapreče 31, Lukovica pri Domžalah
3. FRANC VESEL, Sp. Koseze 17, Lukovica pri Domžalah

IV. VOLILNA ENOTA

1. RADO NOVAK, Čepље 19, Lukovica pri Domžalah

V. VOLILNA ENOTA

1. DARKO TRATNIK, Trnjava 3, Lukovica pri Domžalah

OBČINSKA VOLILNA KOMISIJA UGOTAVLJA, DA SO BILI V SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI PREVOJE IZVOLJENI NASLEDNJI KANDIDATI:

1. MIRAN STREHAR, Šentvid pri Lukovici 2/a, Lukovica pri Domžalah
2. ANDREJ URANKAR, Prevoje pri Šentvidu 74, Lukovica pri Domžalah
3. TAMARA KOSMATIN, Šentvid pri Lukovici 107, Lukovica pri Domžalah
4. JANEZ KOTNIK, Prevoje pri Šentvidu 73, Lukovica pri Domžalah
5. MARJAN KOTNIK, Prevoje pri Šentvidu 126, Lukovica pri Domžalah
6. FRANC DOLINAR, Šentvid pri Lukovici 18, Lukovica pri Domžalah
7. RUDI OVEN, Prevoje pri Šentvidu 101/a, Lukovica pri Domžalah

OBČINSKA VOLILNA KOMISIJA UGOTAVLJA, DA SO BILI V SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI RAFOLČE IZVOLJENI NASLEDNJI KANDIDATI:

1. MARJAN KVEDER, Rafolče 11, Lukovica pri Domžalah
2. VINKO DOLINŠEK, Vrhovlje 18, Lukovica pri Domžalah
3. JANEZ BERNOT, Rafolče 34, Lukovica pri Domžalah
4. STANISLAV BREZNIK, Rafolče 55, Lukovica pri Domžalah
5. SREČKO GERČAR, Dupeljne 3, Lukovica pri Domžalah
6. KLAVDIJA DERMOTA, Straža 5, Lukovica pri Domžalah
7. JANEZ JERETINA, Vrhovlje 5, Lukovica pri Domžalah

OBČINSKA VOLILNA KOMISIJA UGOTAVLJA, DA SO BILI V SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI TROJANE IZVOLJENI NASLEDNJI KANDIDATI:

I. VOLILNA ENOTA

1. MARTIN GORIČAN, Trojane 33, Trojane

2. MONIKA GORIŠEK, Zavrhi pri Trojanah 1/c, Trojane

3. JOŽE KAJBIČ, Trojane 22, Trojane

II. VOLILNA ENOTA

1. MARJAN SMRKOLJ, Šentožbolt 7, Trojane

2. VIKTOR MATJAN, Podmilj 12, Blagovica

III. VOLILNA ENOTA

1. JOŽE RAZPOTNIK, Log 4, Blagovica

OBČINSKA VOLILNA KOMISIJA UGOTAVLJA, DA SO BILI V SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI ZLATO POLJE IZVOLJENI NASLEDNJI KANDIDATI:

1. JANEZ POGAČAR, Trnovče 8, Lukovica
2. ROBERT ŠUŠTAR, Zlato Polje 12, Lukovica pri Domžalah
3. FRANC MOČNIK, Mala Lašna 2, Lukovica pri Domžalah
4. VIKTOR POGAČAR, Podgora pri Zlatem Polju 5, Lukovica pri Domžalah
5. ŠTEFAN PAVLIČ, Mala Lašna 3, Lukovica pri Domžalah
6. FRANC GRADIŠEK, Podgora pri Zlatem Polju 4, Lukovica pri Domžalah
7. MARJETA STRAŽAR, Preserje pri Zlatem Polju 7, Lukovica pri Domžalah

OBČINSKA VOLILNA KOMISIJA
OBČINE LUKOVICA

TAJNIK: Mojca Lavrič, l.r.
PRESEDNIK, Mojca Stoschitzky, univ. dipl. prav., l.r.

ČLANI: Mateja Bernot, l.r.
Marta Drčar, l.r.
Marko Cerar, l.r.
Nada Smrkolj, l.r.
Saša Zore, l.r.

Uresničena dolgoletna želja

Končno odprta banka v Lukovici

Dolgoletna želja po banki in bankomatu občanov in krajanov iz občine Lukovica se je končno uresničila. V petek, 8. novembra, ob 16. uri sta slavnostno prerezala trak na otvoritvi župan Anastazij Živko Burja in predsednik uprave Banke Domžale d.d. Andrej Flis. Z veselimi vižami je nato Godba Lukovica razveselila številne občane.

Pri otvoritvi je bilo navzočih več vodilnih ljudi iz Banke Domžale d.d. in domačih podjetnikov. V slavnostnem nagovoru je župan Burja govoril o pomenu banke za občane in občino Lukovica. Pohvalil je dosedanje sodelovanje med banko in občino Lukovica. Poudaril je, da občina Lukovica nima neporavnanih obveznosti do banke. Pred Zdravljico je predsednik KS Lukovica Stanislav Smrkolj opisal pomembnost pridobitve banke za naš kraj. Povedal je, da si Lukovica kot občinsko središče zasluži takšen izgled, ki bo zagotavljal prijetno bivanje vsem krajanom. Izrazil je upanje, da bomo tudi v prihodnje realizirali zastavljene cilje. Nato je župan vse zbrane občane povabil na ogled novih bančnih prostorov in pogostitev pri

Furmanu. Uslužbenki Fani Sadar in Zdenka Žibert sta imeli veliko dela, da sta ustregli vsem novim uporabnikom bančnih storitev. Nekateri mlajši so dobili hranilnike, še posebej dobra pridobitev pa je bančni avtomat, ki bo delal noč in dan.

z Danilo Kastelic

Slika desno: dosednji župan Anastazij Živko Burja in predsednik uprave banke Domžale d.d. Andrej Flis nazdravljata novi pridobitvi.

Slika spodaj: odprtje prvih računov v banki.

Foto: dj

Naše ceste včeraj in danes

Ljudem so prinesle veliko zadovoljstva

Razvoj na področju celotne infrastrukture je v zadnjih desetih letih v Sloveniji dosegel velik napredek. Možnost je bila dana tudi malim občinam in lukoviška, lahko rečemo, je to priložnost znala izkoristiti in pravilno usmeriti. Rezultat je več kot očiten. Bili smo občina s porazno nizkim številom telefonov na število prebivalcev. Spomnimo se neurejenih cest in javnih poti, vodovodov, kanalizacije...! Marsičesa sploh ni bilo ali pa je klicalo po prenovitvi.

Želje ljudi pa so bile in bodo vedno različne - kdor nima osnovnih pogojev za življenje, si jih bo srčno želel, kdor teh težav ni nikoli občutil, jih ne bo znal ceniti. Prizadevanja in izjemna delavnost dosedanjega župana Anastazija Živka Burje in vseh, ki so mu z delom in strokovnim znanjem vedno stali ob strani in ga podpirali s praviimi odločitvami, so potiskali razvoj občine kot take v pravo smer. Začelo se je pri temeljih in se nadaljevalo z nadgradnjo. Ves napredek nam je lahko v ponos, saj se je v osmih letih uresničilo zares veliko ciljev. Dobro gospodarjenje in solidarnost za vse ljudi sta bili lastnosti dosedanjega župana. To je pogojevalo, da se je občina kot taka enakomerno razvila. Vsak človek je najpomembnejši, ne glede na njegovo bivalno okolje.

Več kot očiten napredek je viden prav pri gradnji in urejanju lokalnih cest in javnih poti. Županov sodelavec Tomaž Cerar iz občinske uprave je svetovalec za komunalne dejavnosti ter okolje in prostor. Z njim sem se tudi pogovarjala o ureditvi lokalnih cest in javnih poti v naši občini. Veliko nam pove podatek, da smo imeli pred osmimi leti v naši občini asfaltiranih komaj 30 % vseh lokalnih cest in javnih poti. Danes jih je dokončanih cca 95 %. Prenove pa so bile potrebne tudi tiste ceste, ki so jih poškodovale zemeljski plazovi in udori. Teren za pripravo do dokončnega asfaltiranja je marsikje povzročal kar veliko preglavic. Vse to pomeni, da je delo vsa leta zelo intenzivno potekalo s strani občinske uprave in v sodelovanju z občani, ki so bili pripravljeni tudi sami kaj postoriti zlasti pri utrjevanju terena za asfaltiranje. Dokončno asfaltno prevleko pa je financirala občina. Takih občanov, ki so bili drug drugemu v pomoč, je v naši občini veliko, pravi Tomaž. O tem govorijo številni kilometri cest, ki so dobili asfaltno prevleko.

Zadovoljni vaščani iz Zavrha

Sodelovanje občanov pa je zelo pomembno tudi glede urejanja spornih mej. Posamezni spori v sosedskih odnosih vedno poslabšajo celotno situacijo, je razmišljal sogovornik.

Prav v jesenskem času je občina pohitela z asfaltiranjem nekaterih javnih poti, saj je letos sprejela plan iz proračuna po usklajenem rebalansu. Ocenjena vrednost asfaltnih prevlek brez utrditve cestišča in vsega predhodnega znaša po Tomaževem mnenju cca 30 milijonov tolarjev.

Zlasti me je zanimalo, kje vse se že veselijo novih asfaltnih odev in kje se bodo občani do hitro bližajoče se zime te novosti še lahko razveselili. Kot že rečeno, so asfaltno prevleko to jesen dobile tiste ceste, kjer so bili ljudje složni in pripravljeni sodelovati, je pripovedoval Tomaž. Marsikje so se občani trudili po več let, zbrali finančna sredstva in pomagali pri utrjevanju tampona na cestišču. Ena takih cest je v Zavrhu nad Trojanami, kjer se danes lahko pripeljete do sleherne domačije po asfaltirani cesti. To jesen so pridobili še 500 m asfaltirane ceste, kar so še pogrešali. Asfaltirana je tudi javna pot pri Cerarju v Blagovici, ki je potrebovala dobrih sto metrov asfaltno prevleko.

Tudi v Česnjicah so sanirali poškodovano cesto z asfaltnimi usadi in dokončno asfaltirali cesto Blagovica - Česnjice. Na trojanskem predelu bo potrebno urediti še približno 2 km ceste, ki vodi v Veliko raven. Morda še to jesen! Osnovne priprave poteka tudi za Korpe (500 m) in Učak (500 m). Na Prevojah pri telefonski govorilnici kliče tudi en del cestišča po novi asfaltni prevleki,

prav tako v Imovici (200 m). Tudi v Trnjavi in Kampiljah sta urejeni strmi cesti, ki sta zaradi hudournikov povzročali veliko težav lukoviški komunali. Asfaltirana je cesta v začetku Krašnje in zaradi posegov v kanalizacijo ponovno urejena v središču Krašnje. Potrebe se kažejo tudi v Krajnem Brdu in Velikem Jelniku. Glavno se je uredilo že pred leti, kar lahko sklepamo iz gornjih podatkov. V ta plan ni zajeta cesta za Čeplje, kjer so dela trenutno ustavili zaradi spornih mejašev. Geodetska odmera, ki jo je bilo potrebno opraviti zaradi neurejenih meja v Čepljah, je občino stala 400.000,00 SIT. Ostaja pa še cesta za Znojilje in odsek v Zlatem polju. Del tega bodo seveda preložili na prihodnje leto. Velik uspeh je seveda dosegla občina, saj se glavnina nerešenih in neurejenih cest in javnih poti počasi bliža koncu, je ob zaključku najinega pogovora pripomnil Tomaž, človek z izjemno veliko delovne volje in "dobrimi živci", ki jih včasih preizkuša tudi na terenu med domačimi ljudmi.

Čeprav si pomagamo, vendar tega sami ne bi zmogli

Z asfaltiranjem cest in javnih poti pa je naša občina veliko pridobila. Paralelna povezava s sosednjima občinama Kamnik in Moravče je za domačine bistvenega pomena. Lepo se je zapeljati v posamezne vasi vzdolž in povprek. Kamorkoli človek pride, je lahko prijetno presenečen. Pot me je zanesla v Zavrhu nad Trojanami, kjer so štiri večje domačije. Seveda me je privabila skoraj še topla asfalt-

na prevleka, ki so jo pravkar položili. Ustavila sem se najprej pri Celestinovih, ki imajo svojo domačijo na začetku te vasice. "Ne, tukaj pa še ni konec vasi", so dejali in me prijazno usmerili vse do konca vasi. Znašla sem se na dvorišču pri Avbljevih. To je zadnja kmetija, ki s svojimi zemljišči meji na zagorsko občino. Tu sta me gospodar Jože in njegova žena Jožica zelo gostoljubno sprejela.

Toplo družinsko vzdušje nudita svojim trem otrokom. Pogovor je vneto spremljala najmlajša Zdenka, ki obiskuje sedmi razred v OŠ Brdo, Joško in Zvone pa obiskujeta že srednje šole. Najprej je stekla beseda o razgibanih Trojanah, posameznih vasicah in zaselkih, kjer se ljudje zrejo s hriba v hrib. Potem so mi navdušeno pripovedovali o težko pričakovani urejeni cesti, ki jim je vseskozi povzročala veliko težav.

Cesta je bila tudi plazovita, pa tudi hudourniki so naredili svoje, je pripovedoval Jože. Kot sem ga razumela, je bilo prav v zvezi s popraviljem cestnih poškodb, pluženjem v zimskem času in posipanjem v tej vasi med sosedi vedno veliko sodelovanja. Zares pa se je začelo pred tremi leti. Jože je pohvalil, kako dobro so se organizirali med sosedi tedaj, ko so začeli z utrjevanjem cestnega tampona. Pri tem jim je pomagala tudi občina. Izkušnje Ivana Štruklja iz Sp. Lok so bile zelo dobrodošle. Tudi meje so rešili zelo človeško. "Zakaj bi drug drugemu povzročali težave", je dejal Jože.

Pohvalno, sem si mislila! Kako veseli so ti ljudje te pridobitve, ki jim je življenjskega pomena, pa čeprav sem izvedela, da so prav vsi prispevali kar veliko finančnih sredstev in tudi lastnega dela k ugotovitvi cestišča (povprečno 150 ur vsakdo od njih). Šele zatem je prišla tista "zametna prevleka", ki jo je darovala občina in so jo pridobili v posameznih fazah, letošnje jesen še zadnjih petsto metrov.

Ob tej priložnosti se v imenu vseh sosedov Jože in njegova žena Jožica iskreno zahvaljujeta Občini Lukovica za veliko finančno pomoč, zlasti Tomažu Cerarju, ki si je vsa leta izjemno prizadeval, predsedniku Krajevne skupnosti Trojanje Primožu Smerkolju in Jožetu Razpotniku. Brez njihove pomoči tako zahtevnega dela sami ne bi zmogli v tako kratkem času uresničiti, je ob našem snidenju pojasnil Jože.

in foto Marta Lavrič

Pripravljalna dela v sklopu AC ogrožajo življenja

Še srečno so jo odnesli

Na trasi AC Blagovica - Trojanje s pripravljalnim delom dovozne poti Vranke - Blagovica podizvajalec zaradi površnosti ogroža hišo in stanovalce domačije Vajdetovih v Blagovici.

V mesecu septembru so se sestali na sestanku v prostorih DDC-ja v Blagovici predstavniki DDC, SCT, Primožje, CMC, Kraški zidar, Gradis NG, Občine Lukovica, KS Blagovica in neposredno prizadeti krajanje. Predstavniki gradnje AC, SCT, Primožje in CMC so prisotnim krajanom obrazložili potek gradnje in zagotovili, da gradnja dovoznih poti ne bo motila, kaj šele ogrožala njihovega življenja, vendar kot priča nadaljnji prispevek, temu ni tako.

Hiša Vajdetovih stoji neposredno pod izgradnjo omenjene dovozne poti. Lastniki hiše so na kraju samem pokazali, kje lahko sekajo in kopljejo, da ne bodo presekali izvirkov vode, ki napaja njihov vodovod. Kaj še, posekali so vsa drevesa in prekopali poti izvirkov. Zaradi tega so Vajdetovi moteni z oskrbo vode, le-ta je kalna, če že je. Toda to ni najhuje. Po bregu

Na trato pred hišo se je privlekel velik štor.

do hiše pada kamenje, na trato pred hišo se je privlekel velik štor in se tam ustavil. Pri Vajdetovih imajo majhne otroke, na trati se pasejo koze in prava sreča je, da takrat tam ni bilo nikogar. Posredovali so pri izvajalcu in podizvajalcu, vendar do sedaj nista ukrenila ničesar za zavarovanje objekta.

Morda jih bo predramil ta prispevek, če se do takrat, ko bo objavljen, upajmo, ne bo zgodilo kaj hujšega.

in foto Milena Bradac

Prenovljena dvorana Antona Martina Slomška v Šentvidu

Prikaz vrednot sv. Frančiška

Le dan ali dva po otvoritvi prenovljene dvorane Antona Martina Slomška v Šentvidu so jo na hladen petkov večer napolnili obiskovalci različnih starosti. V dom so z dobrim namenom, da storijo nekaj zase, prišli pogledat "musical" o svetem Frančišku Asiškem.

Delo, ki je plod domačega znanja oziroma znanja nastopajočih, je prikaz vrednot svetega Frančiška Asiškega, ki je živel pred dobrih 800 leti. Mnogi poskušajo živeti tudi danes z vrednotami kot so: dobrot, pogum, preprostost, veselje, ubožstvo, molitev in bratstvo. Delo so pripravili v prostorih župnije Marijinega oznanenja v Ljubljani ob podpori tamkajšnjega župnika p. Silvina. Pri sami izvedbi pa sodelujejo mladi iz Centra, Bežigrada in drugih župnij, med njimi tudi naše.

Uvod oziroma krajšo razlago nastanka redov, ki jih je ustanovil umbrijski ubožec - sveti Frančišek iz Asisija, je podala kar ena izmed nastopajočih in tako na lahko razumljiv in simpatičen način opisala pot svetega

Frančiška. Ob plesu, pesmi in prizorih spoznavamo njegovo pot in vrednote, postavljene v naš čas in v naše okolje, da lažje dojamemo dobra dela, ki jih je storil.

Ne smemo pozabiti, da so vrednote svetega Frančiška dobrodošle tudi danes v vseh stanovih naše družbe. Zadovoljni obrzi in polna dvorana obiskovalcev, kar je v našem kraju redkost, so potrdili, da si takšnih prireditvev še želimo.

Po zgledu svojega vzornika svetega Frančiška pa so nastopajoči prostovoljne prispevke namenili misijonarju Franciju Pavliču, kar še enkrat pove, da delujejo po načelih svojega vzornika. Dobrodošli pri nas tudi pri naslednjem projektu, ki ga pripravljajo.

djd

MALI OGLAS

Študent matematike inštruiram matematiko za osnovno, srednjo šolo in fakultete. Martin, GSM 040 550 040.

Podjetni načrti družinskega podjetja Vitasan, d.d. iz Izlake

Povsem nova podoba hotela Trojanah

Nekdanji Garni hotel na Trojanah, ki je bolj služil počitku tranzitnih gostov, ki so popotovali dalje, je lani odkupilo družinsko podjetje Vitasan, Izlake.

Osnovna dejavnost družinskega podjetja Vitasan so zdravstvene storitve, ki so že skoraj desetletje znane po vsej Zasavski dolini. V sklopu njihovih uslug so splošna zdravstvena služba, otroški in šolski dispanzer, zobozdravstvo in zobna protetika in fizioterapija. Zdravstvene usluge pa nudijo tudi na osnovi naravne medicine, kot so homeopatija in hidroterapija, akupunktura in masaža. Vse njihove usluge so samoplačniške.

Približno tri leta so razmišljali in iskali primeren prostor za razširitev svoje dejavnosti. Iskali so lokacijo za start z dejavnostjo, ki že deluje, ki je že vpeljana, kajti tako so

stroški zagona precej manjši. Garni hotel na Trojanah je bil naprodaj in hkrati je bil primerna lokacija. Lani oktobra so odprli hotel pod novim imenom. Potrebna je bila prenova hotelskih sob, na novo preurejena kuhinja in restavracija, ki se imenuje Diana. Adaptirali bodo štiri hotelske sobe na severni strani in jih preuredili v splošno ambulanto in fizioterapevtske prostore, izvajajo pa že klasično masažo.

Seveda je vse samoplačniško in namenjeno hotelskim in zunanjim gostom. V hotelu lahko namestijo goste v petindvajset eno, dvo ali troposteljnih sob, ki so opremljene s sanitariji, kabelsko televizijo, telefonom in balkonom.

V hotelski restavraciji boste postreženi s kulinaricnimi dobrotami, ki izvirajo iz njihove lastne kmetije in ki je tudi članica združenja

ekoloških kmetij Slovenije. Letos so priredili tudi martinovanje, ga popestrili s simpatičnim programom. ubranim prav na to temo. Jedilni list je bil obsežen, žal želodec precej prazen, račun pa masten, toda strežno osebje je zelo prijazno. Pripravljajo tudi silvestrski program in če se še niste odločili, povprašajte, toda upoštevajte prej navedeno.

Vse navedeno mi je predstavil direktor hotela Igor Grošelj. Glede na to, da v naši občini skoraj niso znani, sem ga povprašala tudi o njihovi tržni politiki. Njegov odgovor se je glasil približno tako: "Hotel je že poznan, v recepciji so na voljo res lepi prospekti sicer pa se tržimo pasivno, tako od ust do ust". Če se jaz kaj spoznam na trženje, potem razumem, zakaj so bili gostje na martinovanju samo iz Zasavske doline.

✍ Milena Bradac

Za zakonodajni referendum o vračilu prekomernega vlaganja v javno telekomunikacijsko omrežje

Obveščamo vse državljane in vlagatelje v javno telekomunikacijsko omrežje RS, da smo pričeli zbirati 40.000 podpisov za izvedbo referenduma. Vaš podpis boste podpisali in overovali na upravni enoti Domžale, soba št. 6, od 23. oktobra do 6. decembra 2002. Potrjen obrazec oddate v zaboj pri vratarju na UE Domžale in UE Kamnik.

Župani občin (Domžale, Kamnik, Mengeš, Komenda, Lukovica, Moravče in Trzin iz podjetniške regije) so podprli namero o sodelovanju pri zbiranju podpisov za referendum z našim združenjem. Za vložitev pobude referenduma smo se v združenju odločili, ker je ostal kot edino in zadnje sredstvo v demokratični državi, da vlagatelji pridejo do pravičnega povračila svojih vlaganj. Združenje je bilo v postopku sprejemanja zakona konstruktivni partner in si je vseskozi prizadevalo, da pride do kompromisa pri rešitvi tega zelo občutljivega vprašanja v smislu popravljanja krivic in neenakosti v preteklosti. Na žalost pa sta Vlada in DZ RS brezkompromisno izsilila in uzakonila obseg minimalnih vračanj, ki pa nikakor ne pomeni izenačevanja pogojev za pridobivanje telefonskih priključkov, ne glede na čas in kraj vlaganja, temveč ravno nasprotno poskusa igrati vse tiste, ki pričakujejo, da bodo dobili povrnjena preveč vplačana vlaganja v izgradnjo javnega telekomunikacijskega omrežja. V odstotkih to

pomeni od 20 % pa do največ 40 % glede na leto vplačila. Se pravi od celotnega prekomernega vplačila se bo vrnilo največ 40 %. V višino vračila niso upoštevali tako celotnega prekomernega vplačila, da ne govorimo o tem, da bi se morala vložena sredstva valorizirati. Šele tedaj bi vlagatelji dobili povrnjeno v tistem obsegu, kot so vlagali. Zaradi tega v združenju podpiramo predlog sprememb in dopolnitev zakona v celoti. Ker je Odbor za gospodarstvo v DZ RS kot matično telo zavrnil predlog sprememb in dopolnitev zakona in ker je Vlada RS vztrajala pri brezkompromisni rešitvi in s strankarsko disciplino zavrnila predlog sprememb in dopolnitev zakona, smo bili prisiljeni izkoristiti zadnjo možnost, ki nam jo daje pravni sistem v zakonodajnem postopku, to je predhodni zakonodajni referendum. Tako se bo odločitev o tem vprašanju prenesla v roke volivcev, da bomo lahko sami odločili, kako naj se rešijo povračila vlaganj, če se vlada o tem ni bila in hotela dogovoriti z združenjem.

Na Vranskem je v torek, 5. novembra, imelo naše združenje občni zbor, na katerem smo sprejeli tehniko pridobivanja podpisov za referendum. Prevladovalo je mnenje, da se bomo morali upravičenci sami organizirati in tudi povabiti sosedje in prijatelje, da zberemo dovolj podpisov. Pričakujemo, da bomo zbrali čimveč podpisov, ki bodo omogočili zakonodajni referendum in s tem zagotovili, da bomo vlagatelji dobili povrnjeno prekomerno vlaganje v javno

telekomunikacijsko omrežje. Ta referendum pa bo odpravil tudi datum 1.1.1995 tako, da bo nekaj občin, ki so gradile kasneje, prišlo do povračila svojih vlaganj. Gostitelj občina Vranksko in njihov župan Franc Sušnik nam je zagotovil v imenu poslanskih skupin SDS in Nsi podporo preko občinskih odborov. Prav tako je podporo ponudila tudi SLS. Poudariti je potrebno, da je kamniški župan Anton Smolnikar vložil 10. oktobra na Ustavno sodišče RS Ponovno zahtevo za začetek postopka za presojo skladnosti 6. in 15. člena Zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje. Ob tej priliki naprošam vse občine, da prispevajo od dvajset do petdeset tisoč dolarjev ali več glede na velikost občine. Naše združenje ne razpolaga s finančnimi sredstvi, saj je članarina le 200 SIT, kar pa ne zadošča za tako velik projekt ob dejstvu, da aktivisti ne delamo brezplačno. Sem predstavnik združenja in zastopam vlagatelje v UE Domžale in Kamnik. Informacije lahko dobite na spletni strani združenja na naslovu:

<http://zdruzenje-upravicencev.kelt.si> ali pri naših članih, naslove in tel. št. pa najdete na spletni strani.

Za vašo podporo se vam že vnaprej zahvaljuje. mo. Nasvidenje na referendumu.

✍ Vseslovensko združenje vlagateljev do vračila vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje,

Danilo Kastelic

Izjemna naravna in kulturna krajina na območju občin Domžale, Kamnik in Lukovica

Območje krajinske zasnove Volčji potok

Projekt poteka s sodelovanjem občin Domžale, Kamnik in Lukovica, zaradi svojega pomena pa je dobil tudi mednarodno finančno pomoč za izvedbo delavnic vključevanja javnosti pri pripravi projekta. Območje krajinske zasnove Volčji potok se razprostira med Homškim hribom in sega prek Češeniških gmajn, Blat in Mlak v občini Domžale do Prevojskih gmajn v občini Lukovica, kjer zajame naselja Rafolče, Vrhovlje in Dupeljne. Vključuje komplekse in parke gradov Češenik, Črnelo in Kolovec, v občino Kamnik pa sega z območjem od Arboretuma Volčji potok do naselij Zgornje in Spodnje Palovče.

Območje krajinske zasnove predstavlja kompleksno varstvo kulturne in naravne dediščine z majhnimi naselji, majhnim številom prebivalstva, ohranjenim vaškim značajem in raznoliko kulturno in naravno krajino. Jedro predstavljajo Blata, Mlake, Češeniške in Prevojske gmajne, kjer so rastišča zavarovanih rastlin ter ptic, ki sodijo pod okrilje evropske habitatne in ptičje direktive.

To območje je ves čas pod pritiski planirane ga bodočega razvoja, za katerega želimo, da bi ustrezal zahtevam trajnostnega razvoja in upošteval varstvena izhodišča.

Koncept temelji na rekreacijskih in turističnih potencialih tega območja, za katerega občine Domžale, Kamnik in Lukovica želijo, da bi dobilo večji pomen ne le za lokalno prebivalstvo, temveč tudi za prebivalce širše ljubljanske regije. Poleg tega se na zahodnem delu priključuje na rekreacijsko os Kamniške Bistrice in tako omogoča povezavo odprtega prostora z urbano osjo ob Kamniški Bistrici.

Pilotni projekt testiranja nove prostorske zakonodaje

Osnutek projekta sofinancira Ministrstvo za okolje, prostor in energijo, kjer se z izdelavo Krajinske zasnove Volčji potok izvaja pilotni projekt testiranja nove prostorske zakonodaje (drugi pilotni projekt je krajinska zasnova na regionalnem nivoju za Kras). Vrednost sofinanciranih sredstev je 3,5 milijone, namenjena pa so predvsem praktičnemu preizkusu novega Zakona o urejanju prostora ter Pravilnika za izdelavo krajinske zasnove, katerega rezultat bo grob osnutek dokumenta. Območje krajinske zasnove Volčji potok je bilo izbrano kot pilotni projekt predvsem

zato, ker razpolaga s številnimi strokovnimi študijami, ki so rezultat večletnega dela na področju urejanja prostora in varstva okolja na tem območju. Izvajalec projekta je domžalsko podjetje LOCUS d.o.o., katerega strokovnjaki odlično poznajo lokalni prostor, hkrati pa so bili tudi s strani Ministrstva za okolje in prostor izbrani kot najustreznejši izvajalec za izvedbo projekta.

Mednarodna podpora projektu

Občina Domžale je kot eno od 39 nagrajenih mest oziroma občin iz vzhodne in srednje Evrope v lanskem letu letos dobila povabilo, da se vključi v program financiranja s strani Evropske komisije. Prijavljeni projekti so morali izpolnjevati eno ali več zahtev: projekt se je moral nanašati na občino ali mesto, ki je v prejšnjem letu dobilo nagrado s področja vključevanja evropske okoljske zakonodaje na lokalni ravni, dvigovanja javne ozaveščenosti, sodelovanja javnosti pri izvajanju trajnostnega razvoja ter sodelovanja med državo in lokalnimi skupnostmi.

Koordinacijo dodeljevanja sredstev je prevzel Regionalni center za okolje za srednjo in vzhodno Evropo, kamor je Občina Domžale prijavila projekt Vključevanja javnosti pri pripravi Krajinske zasnove Volčji potok kot primer implementacije nove prostorske zakonodaje. Projekt izpolnjuje vse zahteve, zato so bila občini dodeljena sredstva, za katera je zaprosila, v vrednosti 11.126 EUR.

S tem denarjem bodo izvedene delavnice vključevanja javnosti pri pripravi projekta ter izdana publikacija ob zaključku projekta.

Vključevanje javnosti pri pripravi projekta

Sodelovanje javnosti postaja pri prostorskem planiranju vse pomembnejše, zato občine želijo, da prebivalci tega območja ter potencialni uporabniki sami povedo, kaj želijo, da definirajo probleme in tudi sami predlagajo rešitve.

V ta namen bosta organizirani dve delavnici. Prva bo 4. decembra 2002 v čebelarskem domu v Lukovici, kjer bodo sodelovali strokovnjaki, širša javnost in predstavniki zainteresirane javnosti (nevladnih organizacij). S sodelovanjem na delavnicah bo javnost vključena že na samem začetku, še preden bo osnutek krajinske zasnove pripravljen. Njihovi predlogi bodo pri tem dragocen

in koristen vir informacij, ki jih bodo pripravljavci zasnove uporabili pri izdelavi. Naslednja delavnica je predvidena takrat, ko bo osnutek pripravljen. Na njej bodo udeleženci lahko razpravljali o rešitvah ter o samem osnutku.

Ob zaključku projekta, ki bo trajal do konca novembra 2003, pa bo izdana publikacija o poteku in rezultatih projekta, s katero bo javnost seznanjena z rezultati projekta, kvaliteta tega območja ter o pomenu sodelovanja javnosti pri pripravi strateških dokumentov.

Ker želimo, da bo javnost ves čas informirana o poteku projekta in njegovih rezultatih, nameravamo objavljati tovrstne informacije v lokalnih glasilih.

Zakaj je sodelovanje "laične" javnosti vse bolj pomembno?

Izkušnje kažejo, da je prostorski dokument, pripravljen ob sodelovanju javnosti, ne le bolj kakovosten, temveč tudi bolj uspešen po izvedbi, oziroma povedano drugače, ljudje, ki sodelujejo pri oblikovanju takšnih dokumentov, ga bolj razumejo in spoštujejo, kot če nastaja v kabinetih strokovnjakov in planerjev. Razlogov za sodelovanje javnosti pri pripravi krajinske zasnove je več:

- to območje pripada ljudem, oni bodo tudi njegovi uporabniki;
- ljudje so vir dragocenih informacij;
- prostorski načrt se tako tudi bolje realizira.

Informacije o projektu in o možnosti udeležbe na delavnicah: Občina Domžale, Oddelek za prostor in varstvo okolja, Savska 2, 1230 Domžale, telefon: 01/ 7213 686, kontaktni osebi Tadeja Križnar Jamnikar in Veronika Oblak.

PRIJAVNICA

Krajinska zasnova - združimo ideje

Na projektu izdelave Krajinske zasnove Volčji potok sodelujejo občine Domžale, Lukovica in Kamnik, ministrstva Vlade RS in strokovnjaki različnih smeri, prebivalci širšega območja, različna društva in interesne skupine, ki še nikoli niso imeli možnosti spregovoriti o svojih pogledih na razvoj "njihovega" območja.

Zato vas vljudno vabimo na delavnico izdelave Krajinske zasnove Volčji potok, kjer bomo tudi z vašo pomočjo ustvarili nekaj ključnih podlag za odločanje v zvezi s prihodnostjo širšega območja Volčjega potoka:

- Kaj si želimo?
 - Našteli bomo elemente vizije, oblikovali bomo cilje.
 - Kakšne so priložnosti in ovire razvoja območja Krajinske zasnove Volčji potok?
- Določili in razvrstili bomo prednosti,

pomanjkljivosti, priložnosti in nevarnosti.

- Kako do ciljev?
- Predlagali bomo strateške pristope za doseganje ciljev in najpomembnejša področja za podrobnejšo obdelavo.

Delavnica bo priložnost, da spregovorite o svojih pogledih, o ovirah in priložnostih, ki jih predstavlja okolje, v katerem živite. Rezultati delavnice bodo služili kot usmeritev snovalcem razvojnih in varstvenih projektov, predvsem pa boste pomagali pokazati, kakšno

podporo prebivalstva ima izdelava osnutka Krajinske zasnove Volčji potok?

Vabimo vas, da aktivno predstavite svoja oziroma se seznanite z mnenji drugih, v sredo, 4. decembra, od 16. do 20. ure, v prostorih čebelarkega doma Čebelarke zveze Slovenije, Brdo pri Lukovici 8, Lukovica. Delavnico bo na pobudo občine Domžale organizirala in vodila skupina usposobljenih moderatorjev. Sodelovanje na delavnici je brezplačno, število udeležencev ni omejeno, vse dodatne informacije o delavnici lahko dobite na številki 01 721 36 86.

Vabimo vas, da vnaprej razmislite o zgoraj navedenih vprašanih in s seboj prinesete tudi pisalo in kos papirja.

Prosimo, da svojo udeležbo na delavnicah potrdite na priloženih prijavnicah, tako da jo izrežete in najkasneje do 28. novembra pošljete na naslov: Občina Domžale, Oddelek za prostor in varstvo okolja, Savska 2, 1230 Domžale.

Veselim se srečanja in skupnega dela z vami.

Občina Domžale in Občina Lukovica

PRIJAVNICA

Udeležil/a se bom delavnice Izdelave Krajinske zasnove Volčji potok, ki bo 4. decembra 2002, s pričetkom ob 16. uri v prostorih čebelarkega doma Čebelarke zveze Slovenije, Brdo pri Lukovici 8, Lukovica.

Udeležil/a se bom delavnice (4. december 2002): 1. del, 4. december: Kaj si želimo? Kakšne so priložnosti in ovire razvoja širšega območja Volčjega potoka?

Zainteresiran/a sem tudi za udeležbo na delavnici, ki bo predvidoma v februarju 2003: 2. del: Kako do ciljev?

Ime in priimek: _____ Organizacija: _____

Naslov: _____

Datum _____ Podpis _____

Shranjevanje strupenih odpadkov

Iz modrega traktorja gnojnico v Pevčev studenec

Že kar nekaj časa je minulo, odkar nas je občan obvestil, da za nadvozom za Gradišče odlagajo strupene odpadke, ki za povrh močno zaudarjajo po crkovini ali nečem podobnim. Na tej deponiji je bilo nekaj tovornjakov odpadkov. Nato so čez nekaj dni čudežno izginili.

Po tem čudežnem dogodku je ponovno zazvonilo in prejel sem ponovno obvestilo od občana, ki je trdil, da tovornjak oranžne barve vozi odpadke na divje odlagališče za rjavim ovinkom v smeri vasi Čepelje. Odpravil sem se tja, da bi naposled fotografiral neznano smrdečo vsebino. Že v začetku, ko sem vstopil v gozd, sem najprej presenečen obležal na tleh: spodrsnilo mi je, ko sem stopil na z listjem pokrit odslužen radiator. Šel sem navzdol po grapi, da bi prišel do mesta, kjer se še vidi pripeljana neznana vsebina. Zapihal je veter in pojavil se je isti vonj kot pri nadvozu v Gradišče.

Kakšno nesnago so zmožni občani pripeljati v našo občino za pest drobiža! Za okolje, vodo in gozd jim je pri tem vseeno. Ozaveščeni občani občine Lukovica še naprej obveščajte

o takšnih posegih v naravno dediščino. V Šentvidu pred nadvozom za Imovico teče manjši potok, ki smo ga včasih imenovali Pevčev studenec. Tik pod nadvozom je sedaj speljana cesta. Občan, domnevno doma iz Kosez, je z modrim traktorjem pripeljal gnojvko vsaj dvakrat in jo zlil v Pevčev studenec. Tako mi je dogodek opisala občanka, ki je bila zgrožena nad takšnim početjem kmetov, ki bi morali sami najbolj varovati

naravo, žal pa jo najbolj zastrupljajo. Do kdaj bo takšno početje nekaznovano, je vprašanje časa. Zato občanom svetujem, da takšne in podobne primere sporočijo tudi inšpekcijskim službam, ki take primere nagrajujejo po zakonu! Varujmo naravo, le tako nam bo ta zdrava vračala v prihodnosti, drugače prihodnosti ne bo na Zemlji.

in foto Danilo Kastelic

Rjavi ovinek pri Čepeljah: strupeni odpadki so na divjem odlagališču prekrti z zemljo.

OŠ Janka Kersnika je bogatejša za nekaj novih obrazov

Z novim šolskim letom novi učitelji naših otrok

Janka Petrovič, predmetna učiteljica biologije in kemije na Brdu nadomešča učiteljico kemije. Na Brdo prihaja iz Domžal, kjer je pet let učila kemijo in biologijo ter spoznavanje narave, na nižji stopnji pa vzgojne predmete. Pred tem je bila vodja sprejemne pisarne v študentskih domovih v Ljubljani in organizator izobraževanja v podjetju s približno 1000 zaposlenimi. O sebi meni, da je zelo samokritična, prenese argumentirano kritiko in upošteva mnenje drugih. Zna priznati tudi svojo zmoto. Visoko ceni delo in demokratičnost. Njeni prvi vtisi o šoli na Brdu so zelo pozitivni. Meni, da težko najdeš tako povezan kolektiv. Tudi zaradi tega gre vsak dan z veseljem v službo. Otroci v naši šoli se ji zdijo zelo prijazni, kulturni, imajo dobre delovne navade, mnogi predvsem fizične, na intelektualnem področju pa malo manj. Na vprašanje, kakšne napake pri vzgoji otrok za učenje najpogosteje delamo starši, je odgovorila, da si v zgodnjih letih vzamemo premalo časa, da bi otroke naučili samostojnega učenja in da jih premalo poslušamo.

Nives Zelenjak, 29-letna Domžalčanka, univerzitetna diplomirana pedagoginja, je od septembra v OŠ Janka Kersnika redno zaposlena kot svetovalna delavka v šoli in v vrtcu Medo. Pred-

vsem pa nudi strokovno pomoč učencem z učnimi ali drugimi težavami in svetuje pri izbiri poklica. Ima veliko izkušenj z vodenjem počitniških taborov. Kot študentka je prostovoljno delala v mnogih društvih in študentskih projektih. Kot zunanja sodelavka je učence naše šole že nekaj let spremljala v šoli in naravi in na ekskurzijah, pomagala pa je tudi pri oblikovanju Prepiha v Lukovici. Moto njenega pedagoškega dela je biti optimist. Meni, da ima vsak otrok v sebi "sonce", treba ga je najti, spodbujati otrokove kvalitete in potem se tudi težave zmanjšajo. V kolektiv na Brdu si je želela priti, saj se je že kot zunanja sodelavka čutila sprejeto. Pritegnila jo je prijetna klima med sodelavci.

O ljudeh iz Črnega grabna, ki jih je spoznala, pravi, da so odprti, otroci pa se ji zdijo pristni, ustvarjalni in zavzeti za sodelovanje v kraju. Opaža, da je na Brdu v primerjavi z drugimi šolami manj nasilja in grdega obnašanja.

Mateja Čoha, 27-letna Primorka, ki prihaja iz Lokavca pri Ajdovščini, je profesorica slovenščine in univerzitetna diplomirana literarna komparativistka. Kot študentka je bila aktivna v ajdovskem študentskem klubu, kjer je sodelovala pri klubskem glasilu. Na lokalnem radiu Nova je tudi vodila svojo oddajo o knjižnih novostih. S književnostjo se je ukvarjala pri založbi Vale Novak, ker pa je založništvo v krizi, se je zaposlila kot učiteljica slovenščine. Po enem letu službovanja v Kopru je prišla na Brdo in prav pred kratkim naredila strokovni izpit. Pri pedagoškem delu se izogiba togim pravilom, napotke, ki jih dobi, poskuša prilagoditi situaciji. Všeč ji je Brechtova misel: "Knjiga je orožje, vzemi jo v roke". Na Brdu jo je presenetila okolica šole, ki ji je zelo všeč. V Kopru je imela iz učilnice razgled na morje, tukaj pa ga nadomešča razgled na lepo okolje Brda. Njeni učenci se ji zdijo prisrčni, zelo ceni njihovo odprtost. Veseli jo, da so jo sprejeli tako otroci kot tudi kolektiv. Pobuda Rokovnjača, da jo predstavi občanom, jo je prijetno presenetila, saj se ji zdi pomembno, da se vključi v utrip kraja.

Marija Demšar, 38-letna učiteljica razrednega pouka in diplomirana organizatorica dela je Gorenjka iz Selške doline. Po pripravi v Selcih je deset let službovala kot razredna učiteljica

1. in 2. razreda v Ljubljani. Pred kratkim se je z družino preselila v Prapreče. Od septembra je stalno zaposlena na podružnični šoli v Krašnji kot učiteljica 1. in 2. razreda - kombinacija. Pomembno se ji zdi, da je učitelj do otrok pravičen in da jim zagotovi možnost, da pokažejo največ, kar znajo. Ob tem pa naj se otroci v šoli tudi dobro počutijo. Na novem delovnem mestu je zelo zadovoljna, sodelavci

in krajani so prijetni, zelo ji je všeč odprtost in iskrenost krašenskih otrok. Ker dela z majhno skupino, lahko vsakega otroka bolj spozna in se mu osebno posveti.

Prve jesenske barve so v podružnično šolo v Blagovici pripeljale tudi novo učiteljico. **Tanja Krevs**, profesorica razrednega pouka, ki poučuje prvi razred v imenovani šoli, prihaja iz Črnuč. Povprašala sem jo, kako izgleda poučevanje na majhni šoli, med vaškimi griči, daleč od mestnega vrveža. "Zame je to prvo redno delovno mesto, zelo lepo sem bila sprejeta, tako med učiteljskim zborom kot med otroki. Otroci tukaj so zelo prijazni, pozorno sledijo pouku, so mirni in zbrani. Zelo zbrano poslušajo, sodelujejo pri učni uri. Med odmori ni nobenega divjanja, res čisto drugače kot v Ljubljani. Razred je majhen, zato se lahko posameznim otrokom bolj posvetim. Zares z veseljem pridem v službo."

Približno tako mi je povedala tudi **Jadranka Hajdinjak**, ki je prišla v šolo v Blagovici lani in je nadomestila učiteljico na porodniškem dopustu. V Blagovici pripravlja kratkohladičnike na šolo, na Brdu pa ima otroke v podaljšanem bivanju. Tudi ona prihaja iz našega glavnega mesta.

✎ Zinka Meden, Milena Bradač

Otroške umetnine

Le podpreti je treba otroško domišljijo in ji ponuditi priložnost, da pride do izraza, pa nastanejo takšne in drugačne umetnine. To gosenico in še mnogo drugih likov so ustvarili mladi iz OŠ Rodica. Ker pa vsak umetnik stremlji po tem, da njegovo delo vidi čim več ljudi, tako je tudi z mladimi, so svoja dela postavili na ogled v nakupovalnem centru Breza v veselje starejših in mlajših. ✎ in foto: djđ

Dan živali v OŠ Roje

V začetku oktobra smo v OŠ Roje praznovali DAN ŽIVALI. Otroci so se na ta dan pripravljali že teden pred 4. oktobrom in ga z raznimi dejavnostmi obeležili še v tednu kasneje. Učence šole so povabili k natečaju za "naj" sliko živali, čemur so se s svojimi izdelki z veseljem odzvali. Kmalu so slike v vseh mogočih tehnikah napolnile stene naše jedilnice. Razredi na višji stopnji pa so izdelali plakate na različne teme o živalih.

Nagrado za "naj" plakat živali sta dobila šesta razreda. Temi njunih plakatov sta bili "Ogrožene živali" in "Tudi živali se imajo rade".

Nagrajene so bile tudi slike posameznih otrok. Prvo nagrado je prejela Ana za sliko konja, sledili pa so še Dino (jež), Jan (jež), Domen (jež), Negra (jež), Matej (krava), Samira (riba), Esad (muca), Franci (zlata ribica).

V tednu po dnevu živali so si otroci ogledali film Beethoven, učenci na nižji stopnji pa so se odpeljali na pravo malo pasjo prireditev v Ljubljano, kjer so jim zelo prijazni gostitelji kinološkega društva Ljubljana-Brdo prikazali nekaj pasjih veščin. S predstavitev so otroci prišli navdušeni. Za gostoljubnost se izvajalcem kinološkega društva Ljubljana-Brdo iskreno zahvaljujemo!

Manjšo razstavo izdelkov živali so si obiskovalci lahko ogledali tudi v soboto, 12. oktobra, ko je bil v OŠ Roje teniški turnir Specialne olimpiade Slovenije. O tem pa kdaj drugič...

✍️ Marta Krt

Dan odprtih vrat v Osnovni šoli Janka Kersnika Brdo

Od Kersnika do danes

Dan odprtih vrat: župan rešuje uganke.

Letošnji dan odprtih vrat v brdski šoli je bil posvečen 150-letnici rojstva Janka Kersnika. Šolarji in učitelji so s pomočjo nekaterih staršev v soboto, 9. novembra, pripravili razstave, aktivnosti in igre, ki so odslikavale čas od Kersnikove dobe do danes.

Na odprti dan smo bili vabljeni starši in drugi občani. Ko smo prihajali, se je slana že umikala sončnim žarkom, ki so nesramežljivo odkrivali lepoto ambienta na Brdu. V prijetno toplih prostorih šole nas je objel nevsakdanji vrvež. V vsaki učilnici se je dogajalo kaj zanimivega. Najbolj obiskana je bila šolska ura iz časa Franca Jožefa, ki so jo pripravili tretji razredi v sodelovanju s Slovenskim šolskim muzejem. V več razredih so se učenci zabavali ob starih in novih igrah. Pripravili in ponudili so tradicionalne slovenske žgance, zelje, mlince in "šmoren". Domiseln in dobro obiskan je bil tudi frizerski salon, kjer smo si lahko omislili starinsko ali sodobno pričesko.

V nekaterih razredih so dogajanje popestrili z glasbo. Zanimiv je bil ogled vsebine šolskih torb naših babic. V stare čase nas je vabila razstava fotografij kapelic in starih hiš. Poleg tega so učenci iskali stik s predniki s spoznavanjem družinskega drevesa. V telovadnicah smo si lahko ogledali vesele tekme in ples. Tudi risanje na svilo, oblikovanje gline, ročna dela in izdelovanje nogometnih žog iz pet - in šestkotnikov so šli šolarjem dobro od rok. Otroška ustvarjalnost pa nas je presenečala tudi ob branju njihovih prvih knjig. Nekaj učencev je staršem predstavilo igrice o življenju na gradu, njihovi vrstniki pa so se poskusili z lutkami. Obiskovalci smo videli, da so otroci iz Črne grabna zelo ustvarjalni in da nekateri znajo svoje delo tudi samozvestno predstaviti. Očitno se večina mentorjev zaveda, da je predstavitev dela prav tako pomembna kot delo samo, odprti dan pa je odlična priložnost za vajo v nastopanju.

✍️ in foto Zinka Meden

Prošnja za lastnike štirinožnih prijateljev

Vrtec Medo naproša vse lastnike psov v okolici vrtca, da imajo svoje pse na vrvi ali v pesjakihi, kajti že nekajkrat se je zgodilo, da otroci niso mogli na sprehod.

Skoraj vsak dan se nam dogaja, da je v okolici vrtca izpuščen pes brez lastnika. Saj pozna te pregovor: "Pes ima kosmata ušesa." Prav

vsi občani smo tisti, ki odgovarjamo za varnost otrok, vi pa nam pomagajte, da le-ta ne bo ogrožena.

Prosimo, da našo prošnjo upoštevate. Zahvaljujemo se vam za razumevanje.

✍️ Vzgojiteljice in pomočnice vzgojiteljic
Vrtca Medo

Vrtec Medo se predstavlja

Ves trud je bil povrnjen

Drugi september - dan, ko smo prvič odprli vrata našega novega vrtca MEDO. Vse je bilo na svojem mestu - igralnice urejene in polne novih igrač, v kuhinji je že prijetno dišalo, vzgojiteljice in pomočnice pa so že nestrpno pričakovale otroke in starše.

Ves trud, ki smo ga vložili v pripravo vrtca je bil povrnjen, ko so vrtec napolnili otroci in ga obogatili z otroško razigranostjo in prisrčnostjo. Seveda je bil za nekatere otroke začetek težak in prav tako za njihove starše. Vendar je čas prinesel svoje in potolažil otroke. Veseli smo, da smo pridobili zaupanje prav vseh otrok, ki so vpisani v naš vrtec.

Trenutno se v našem vrtcu igra 100 otrok v petih skupinah. Najmlajši so v skupinah PIKAPOLONICE in POLŽKI. Z njimi se igra vzgojiteljica Alenka Avbelj s pomočnico Petro Grošelj in vzgojiteljica Lidija Breznik s pomočnico Natašo Zalaznik. V METULJČKOVI skupini se vzgojiteljica Monika Gorišek in pomočnica Urša Narobe igra z otroki starimi 3 do 4 leta. Vzgojiteljica Ksenija Capuder in njena pomočnica Andreja Lavrič pa skrbita za svoje MIŠKE, ki so stare 4 do 5 let.

PALČKI so najstarejši v našem vrtcu in jih kličemo tudi "mali šolarji". Z njimi ustvarjata in jih vodita vzgojiteljica Maja Kirar Zver s pomočnico Katjo Kokalj.

Da so otroci dobro razpoloženi je potreben tudi poln želodeček. Za to poskrbita naš kuhar Bogdan Barle in njegova pomočnica Marija Nakrst. Da je njuna hrana zares dobra lahko potrdijo naši otroci.

Za čistočo ves čas pridno skrbita naši čistilki Marija Domitrovič in Olga Dobravec. Če pa je treba kaj pritrditi ali zamenjati, pokličemo hišnika Mirka, ki zna vse mogoče.

Vrata našega vrtca so odprta vsak dan od ponedeljka do petka od 5.30 do 16. ure.

Delavci vrtca nenehno skrbimo, da otrokom ni dolgčas, da je program pester in zanimiv. Veseli smo, kadar se nam pridružijo tudi starši. V septembru smo izvedli družinski izlet v Arboretum Volčji potok. Nato smo kljub nestalnemu vremenu v oktobru izvedli Kostanjčkov piknik, ki je bil nadvse pester. Vsem staršem bi se zahvalili za sodelovanje. S svojo udeležbo so razveselili svoje otroke in nas delavce.

Veliko pozornost smo namenili "tednu otroka". Ob tej priložnosti so se otroci udeležili dneva odprtih vrat na Policijski postaji Brdo-Grič. Vzgojiteljice so za otroke pripravile lutkovno predstavo Piščanček Pik, vrata vseh igralnic so bila odprta in imeli smo čajanko. Jumikar je otroke popeljal v pravi cestni promet.

Predvsem pa smo se v tem tednu ogromno igrali in posvečali pozornost drug drugemu. Razveselili smo se tudi obiska gasilcev iz Gasilske brigade Količevo v okviru projekta "Oktober - mesec požarne varnosti".

Skratka v našem vrtcu se neprestano nekaj dogaja, vendar ves čas pazimo, da smo pozorni drug do drugega, si pomagamo, se poslušamo in iščemo skupne poti, ki nam omogočajo srečno, zadovoljno, varno in zdravo življenje v našem vrtcu.

Veseli smo, da je vrtec zaživel. Nekdanji župan Anastazij Živko Burja je s svojimi sodelavci poskrbel, da je vrtec na lepi lokaciji, bogato opremljen, funkcionalen, zares enkraten. Delavci pa bomo poskrbeli, da bo otrokom nudil občutek varnosti, topline ter možnosti pridobivanja življenjskih navad in znanja.

✍ Mateja Orehek, pomočnica ravnateljice

Jumikar, otroci in cestni promet

Družinski izlet v Arboretum Volčji potok

Gasilci na obisku

Plesne urice s Plesno šolo Miki in učiteljico Matejo

Slika levo: na kostanjčkovem pikniku so bili aktivni prav vsi - otroci in starši.

Za pravi razvo in rast

Prehranjevanje otrok v prvih letih življenja

Tako kot marsikaj v življenju je tudi prehranjevanje otrok povezano z zgledom staršev, vzgojiteljev in otrok. Zelo pomembno je, da znamo otroka navdušiti nad hrano, ki mu jo ponudimo. V vrtcu najprej poskrbimo za higieno rok, nato pa se posedemo za mizo tako, da ima vsak dovolj prostora. Preden začnemo z razdeljevanjem hrane, se pogovorimo, kaj bomo jedli in včasih dodamo, kako je kuhar jed pripravil.

Pri tem nas odrasle otroci opazujejo. Pomembno je tudi, kako reagiramo ob vonju in kakšen izraz se pojavi na našem obrazu, ko hrano okusimo.

Tudi prehranjevanje samo poteka pod vplivom zgleda drugih otrok in odraslih.

Otroku kmalu ponudite žlico. Sprva bo z njo le packal po krožniku ali pa se z njo igral. Takrat mu pomagamo z drugo žlico, da zaužije nekaj hrane. Pomembno je tudi, da otroku ne nosimo hrane v usta na silo, ker tako lahko dobi odpor do tega, sicer prijetnega in živ-

ljenjsko pomembnega opravila.

Nikoli ne tekajte s hrano za otrokom!

Približno okrog 18. meseca starosti otrok že lepo uporablja žlico, ne je pa izključno s priborom. Tu je potrebna pozitivna vzpodbuda: "Jej z žlico, saj vem, da znaš!" Otrok se nam bo nasmehnil in še prepričali ga bomo, da gre tudi brez uporabe rok. (Ta stavek bomo morali večkrat ponoviti!)

Pri samem prehranjevanju niti ni tako zelo pomembno, koliko hrane otrok količinsko poje, saj sam začuti, kdaj je dovolj (če ga silimo, ima kasneje v življenju lahko težave z debelostjo).

Bolj kot to je pomembno, da zaužije raznovrstno hrano, tudi tisto, ki je nova. Pri tem ima velik pomen izgled hrane ter naše serviranje (od izbire krožnika do mimike na obrazu). Marsikdaj so starši začudeni, ker otrok določene hrane doma ne je, v vrtcu pa. Prav tu bi poudarila zgled, saj tudi moj otrok doma ne je špinacije, ker je mož ne mara.

S pomočnico ločeno nalagava raznovrstno hrano na krožnik tako, da jo po želji otrok

lahko zmeša sam, če to želi (ena stran omaka, druga krompir, posebej meso...).

Ljudje smo "ustvarjeni" vsejedci (jemo hrano živalskega in rastlinskega izvora). Tak način prehranjevanja nam omogoča pravi razvo in rast. Pri jedi je zelo pomembno, da si vzamemo čas in otroka ne priganjamo. Lep zgled so lahko družinska kosila in večerje, čeprav se starši prevečkrat pritožujejo zaradi pomanjkanja časa: "Bomo pripravili nekaj na hitro, da se bomo potem igrali..."

Najbolje je, da v pripravljanje hrane vključite vašega malčka. Z veseljem vam bo pomagal, čeprav samo z očmi, kasneje s tisoč in enim vprašanjem (naj vas ne izziri, saj še tako prehitro odrastejo!), čez čas pa vam bo lahko že v pravo pomoč pri kuhanju in pripravi mize. Priprava obeda bo res trajala dlje, zadovoljstvo pa bo obojestransko, saj bo otrok veliko pridobil ob vaši strani in bo zadovoljen, ker ste si vzeli čas ob kuhanju tudi zanj (če si to želi).

✍ Alenka Avbelj

Našli smo slovenskega Tarzana

Ali ste vedeli:

da je v kraju Homec pod kamniškimi planinami podjetje, ki je v sodelovanju z raziskovalci Biotehniške fakultete, oddelkom za zootehniko, razvil popolno hrano za pse -TARZAN.

Hrana Tarzan je popolna peletirana hrana za pse od enega do sedem let starosti. Za izdelavo hrane Tarzan se uporablja samo kakovostne surovine, saj se v proizvodnji zavedajo, da samo visoko kakovostna pripravljena hrana odločilno vpliva na življenjsko dobo našega ljubljence.

Glavne značilnosti hrane TARZAN lahko strnemo v naslednje točke:

- hrana TARZAN je **razvita in izdelana v Sloveniji** kar tudi pomeni, da je vedno sveža; prav na ta račun smo lahko omejili rok uporabnosti na 6 mesecev in tako zmanjšali količino dodatkov, ki so potrebni za zaščito maščob pred žarkostjo in zaščito surovin pred plesnjenjem;
- beljakovine živalskega izvora izvirajo iz kakovostne **ribje moke**, ki je izmed vseh beljakovinskih krmil najkakovostnejše, oplemenitene **sirotke in jajc v prahu**; prav ribja moka daje hrani okus po ribah, ki ga po naših izkušnjah večina psov obožuje;
- zaradi posebne obdelave hrane TARZAN **psi nimajo težav z zaprtjem ali drisko**;

- hrani TARZAN je dodan **Farmatan** (mešanica taninov iz lesa pravega kostanja), ki **ščiti sluznico prebavil** pred škodljivimi mikroorganizmi poleg tega pa veže amoniak, ki je vir neprijetnega vonja pasjih iztrebkov;
- pri izdelavi hrane TARZAN smo posebej poskrbeli za **omega-3** maščobne kisline. Dodali smo ji sicer drage surovine, ki so odlični viri teh kislin (ribja moka, laneno seme in olje oljne repice). S temi surovinami smo dosegli pravilno razmerje med **omega-3** in **omega-6** maščobnimi kislinami, ki je pomembno za svetlečo, živobarvno in zdravo dlako, zdravo kožo ter na splošno ugodno vpliva na zdravje psa (krepi imunski sistem psa), kar mu posredno podaljša življenjsko dobo;
- hrani TARZAN niso dodana barvila;
- nenazadnje vam hrano TARZAN **brezplačno dostavijo**.

Pri menjavi hrane velja za **hrano Tarzan** enako kot za druge vrste hrane za pse. Prehod je potrebno narediti postopoma (najmanj 5 dni), da se prebavni sistem psa navadi na novo hrano.

Pripravil: Jože Stopar, univ. dipl. inž. zoot.

In še kot zanimivost: Kako do slovenske pasje hrane Tarzan - Hrano lahko naročite pri svojem pismonoši ali pokličete na telefonsko številko 031 24 24 24!

Hrano Tarzan boste tako na Vaš dom prejeli najkasneje v roku treh delovnih dni od prejema naročila.

Propagandna informacija

Jubilejni koncert Mešanega cerkvenega pevskega zbora iz Krašnje

Večer s prijatelji zborovskega petja v Lukovici

Mešani cerkveni pevski zbor iz Krašnje je pod vodstvom Jelice in Jožeta Zupana priredil za vse ljubitelje cerkvenega in ljudskega petja jubilejni koncert ob desetletnici delovanja. V prijetnem ambientu Kulturnega doma v Lukovici se je 19. oktobra zvečer zbralo zelo veliko ljudi, ki so dvorano napolnili do zadnjega kotička. Poleg domačih pevcev so koncert obogatili tudi mladi iz Krašnje in ansambel Toneta Rusa.

Minilo je deset let delovanja našega mešanega cerkvenega pevskega zbora, ki bogati cerkveno bogoslužje v Krašnji. Jubilejno leto smo želeli proslaviti na bolj slovesen način, poleg tega pa tisto, kar smo vsa ta leta s trudom dosegli, dati tudi drugim. Večer s prijatelji petja je bil zares prijeten. Skladbe, ki smo jih zapeli, izražajo veselje, slovensko zavest, ljubezen, naravo in mir. Vztrajnost in trdo delo nas vodi, da prepevamo tudi ob različnih drugih priložnostih. Pot nas je že velikokrat zanesla v različne kraje po Sloveniji - od planin do morja in tudi v zamejstvo. Petkrat smo gostovali na Taboru slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični. Za nami je nekaj nepozabnih kulturnih prireditev v domačem kraju v Krašnji. Čas božiča, materinski dan, koncert v letu družine, prireditve za starejše župljane in osrednja občinska kulturna prireditve ob deseti obletnici slovenske samostojnosti so bili trenutki, ki se jih bomo za vedno spominjali. Z veseljem zapojemo tudi novoporočencem ali dostojno pospremimo pokojnega v poslednji dom. Veliko teh zaslug imata zakonca Zupan, ki sta se povsem predala glasbi tudi v našem kraju. Oba sta po stroki glasbenika in sta ob prihodu v Krašnjo pri bogoslužju, zlasti ob cerkvenih praznikih, pogrešala zborovsko petje. Pogumno sta se odločila in posvetila delu. Kmalu se nas je zbralo toliko, da je zbor lahko zaživel. Nekateri pa so vztrajali še iz časov, ko se je pelo samo ljudsko. Spominjamo se naše prve razveseljive novice, da nam je dosednji župan Anastazij Živko Burja podaril lastna finančna sredstva za nakup mini orgel za vajo. Kljub obnavljanju cerkvenih prostorov smo vse slovesnosti v domačem kraju počastili z lastnim petjem. Potrebno je bilo le veliko dobre volje.

Na koncertu so sodelovala tudi dekleta iz Krašnje. Že od malih nog so se zgrinjale okrog zborovodkinje Jelice, ki jih je znala spodbudi-

Mešani cerkveni pevski zbor iz Krašnje pod vodstvom Jelice in Jožeta Zupana.

Foto djd

Mladinski pevski zbor iz Krašnje

Foto djd

ti za petje ob različnih priložnostih, kot na primer ob miklavževanju, božičnem času, materinskem dnevu in drugih cerkvenih slovesnostih. Poleg dveh čudovitih pesmi, ki so jih zapela dekleta, sta Ana in Gregor uprizorila prijeten skeč.

V tretjem delu našega koncerta pa so za veselje poskrbeli še glasbeniki ansambla Toneta Rusa. Ansambel se je z raketno hitrostjo izpod kozolca povzpел v sam vrh priljubljenosti narodno-zabavne glasbe. Prekaljeni glasbeniki, Tone Rus, Marjan Urbanija, ki izhaja po rodu iz Lukovice, in drugi so s pesmijo Zvon želja poželi veliko aplavza. Ob zaključku koncerta je spregovoril tudi dosednji župan Anastazij Živko Burja, ki zna ceniti in spoštovati tudi kulturo na verskem področju.

Od dneva se je poslovil lep večer, ki se ga bomo radi spominjali. Nabito polna dvorana in veseli obrazi, v nastopajočih pa zadoščenje, da lahko prispevamo k dvigu kulture v domačem kraju in tudi v Sloveniji. Človek ne more živeti brez nje, zlasti enostranske, ki jo ponujajo nekateri mediji in tudi ne samo od vrhunske umetnosti, saj je preprosta izpoved narodne in cerkvene pesmi najgloblji izraz narodove duše.

Ob tej priložnosti bi se rada za vso pomoč in sodelovanje v imenu celotnega našega zbora in zborovodje zahvalila občini Lukovica, KUD Janka Kersnika iz Lukovice in vsem sponzorjem, ki so nam pomagali, da smo prireditve lahko izvedli.

✍️ Marta Lavrič

Gosta meseca: Jelica in Jože Zupan

Celo življenje z vsem srcem predana glasbi

Življenjska in delovna pot Jelice in Jožeta Zupana je ves čas tesno povezana z glasbo. Glasba ju je združila na skupno življenjsko pot in ju tesno povezuje še danes. Kjerkoli sta živela, sta se poleg družine in svojega poklica, Jelica kot učiteljica glasbe, Jože kot glasbenik v Simfoničnem orkestru RTV Slovenija, s srcem predajala petju in delovanju v različnih cerkvenih zborih. Na jesen življenja sta obogatila tudi župnijo v Krašnji, kjer že deset let vodita mešani župnijski pevski zbor. V prisrčnem pogovoru sta razkrila kar nekaj podrobnosti, ki kažejo veliko življenjske moči in delovne volje.

Jože in Jelica v glasbeni sobi

Vajini glasbeni začetki segajo v zelo rošno mladost. Kdaj sta se glasbi prvikrat bolj resno predala?

Jelica: "Že kot otrok sem čutila posebno veselje do petja in ko sem bila stara enajst let, me je skladatelj Avgust Šuligoj odpeljal iz Primorske v mladinski pevski zbor Slovenske filharmonije v Ljubljano, ko je zbiral pevce po vsej Sloveniji. Ta pevski zbor je obstajal že pred drugo svetovno vojno, vendar se je imenoval Trboveljski slavčki. Tako me je glasba spremljala že od malih nog."

Jože: "Naša hiša je bila nekakšno kulturno središče Čemšenika, od koder izhajam. Pri nas sta bili ves čas prisotni pesem in glasba. Oče je bil krojač, mama pa šivilja, zato so se radi ob večerih pomenkovali v našem domu s člani prosvetnega društva, ki letos praznuje stoletnico. Oba sta rada pela, oče pa je tudi veliko igral na igrah. Očetova želja je bila, da me je v uk vzel domači organist Albin Arh iz Čemšenika. Pri njem sem dobil toliko glasbene podlage, da sem se lahko v Trbovljah poleg gimnazije vpisal še v glasbeno šolo."

Oba sta bila predana glasbi že v mladosti. Je vaju glasba morda pripeljala na skupno življenjsko pot?

Jelica: "V času šolanja sva živela vsak v svojem internatu v Ljubljani. Srednja glasbena šola pa je imela tudi svoj pevski zbor, kjer sem pela jaz, Jože pa je igral v šolskem simfoničnem orkestru. Imeli smo veliko skupnih nastopov. Tam sva se tudi spoznala."

Jože: "Najina prva srečanja, ko sva bila fant in dekle, so bila povezana s študentskimi duhovnimi gibanji pri frančiškanih, kamor sva hodila ob različnih cerkvenih praznikih,

pa tudi ob postnih petkih poslušat govore znanih pridigarjev. Marsikaj nama je še do današnjih dni ostalo v spominu, saj so bili to tudi "najini randiji".

Kje vse sta prepevala in se glasbeno udeleževala?

Jelica: "Pela sem v različnih zborih, najprej v Mladinskem pevskem zboru slovenske filharmonije in nato v Pevskem zboru Srednje glasbene šole. Pozneje sem se vključila v Frančiškanski cerkveni pevski zbor, ki ga je vodil skladatelj Alojzij Mav. Tja sem hodila naskrivaj, saj so bile v tistih časih dejavnosti, povezane s cerkvijo, prepovedane. Pela pa sem tudi v Akademskem pevskem zboru v Ljubljani in to več let. Po poroki sva z možem Jožetom živela na Ježici v Ljubljani. V Stožicah smo s celo družino pomagali oblikovati novo župnijo. Zanimivo je bilo tudi to, da smo ustanovili pevsko skupino štirih zakonskih parov."

Jože: "Pozneje smo pripadali župniji Ježica, kjer je na najlepših poljih nastalo čez noč ogromno blokovsko naselje. Tudi tukaj sva delovala v krogu župnika Vlada Pečnika, poznejšega dobskega župnika, kjer smo med drugim mesečno organizirali versko kulturne večere z različnimi vzgojnimi temami. Vsa ta leta pa sva bila močno povezana z domačim krajem (Oj, Čemšenik). Veliko smo tudi hodili domov in pomagali pri vsakem delu. Praznike in počitnice smo preživljali skupaj. Tega so bili veseli tako starši, še posebej pa

naši in njihovi domači otroci. Vsi so nekaj peli in igrali, tako pri praznovanjih ni bilo zadrege v naši družbi. Zaradi ostarelega očeta je bil pogosto na obisku domači župnik Štefan. Ko je leta osemdeset v adventnem času čez noč zapustil župnijo organist Lojze, sva v takratni veliki stiski na prošnjo župnika za tri leta prevzela vodenje njihovega zbora. Doživljala sva hudo zimo, parne in neparne vožnje z avtomobilom, bencinske bone in vse mogoče težave."

Jelica, kot učiteljica glasbe ste delali v pedagoškem poklicu. Kakšna je bila vaša poklicna pot?

"V Osnovni šoli Bežigrad sem na razredni in predmetni stopnji poučevala petintrideset let. Bila sem nepogrešljiva pri organiziranju šolskih proslav. Moje ideje so bile vedno zelo pohvaljene. Z glasbo sem bila bolj osebno povezana z učenci in starši, pa tudi z ostalimi. V meni so začutili veliko moči, strokovnosti, ljubezni do narodne glasbe in seveda do domovine, ker sem navsezadnje "Primorka". S pokojno Metko Pichler, odlično glasbenico iz Domžal, sva študirali skupaj na Pedagoški akademiji za glasbo, prijateljevali in izmenjavali izkušnje iz mladinskega zborovskega petja. Doletela me je tudi celodnevna šola (šestnajst let), kar je težko usklajevati z družino."

Jože, kakšna je bila vaša poklicna kariera? Zapisali ste se tudi v zgodovino domače glasbe, saj ste prvi nastopali v glasbenih

skupinah te vrste. Določenim ansamblom ste pomagali do prvih uspehov in igrali z njimi do uveljavitve v glasbenih radijskih oddajah.

"Kot šolan glasbenik po dokončanem študiju na Glasbeni akademiji v Ljubljani sem nastopil svojo službo v Simfoničnem orkestru RTV Ljubljana. Tu sem služboval štirideset let, do upokojitve. Sem eden prvih članov tega orkestra. Poleg tega sem igral v številnih glasbenih skupinah in bil med prvimi, ki smo igrali narodno zabavno glasbo v četrtkovih večerih v živo v studiu RTV Ljubljana. Igral sem tudi v študentskem plesnem orkestru Jožeta Privška v Narodnem domu, kjer je vodil plesne vaje mojster Jenko. Z ansamblom Rudija Bardorferja sem prekriziral s koncerti vso Slovenijo. Bardorfer je bil izredno priljubljen med radijskimi poslušalci, zato so bile dvorane vedno polne. Pogosto sem igral z ansambli, ki so me potrebovali za snemanje novih viš za radio in plošče. Kar nekaj jih je: Veseli hribovci, Miha Dovžan, Berger - Krško, Vaški kvintet, Franci Delčnjak, Otavio Brajko, Henček, Kumer, Flere in seveda Ludvik Lesjak, iz katerega je danes izšel ansambel Toneta Rusa, kjer igra tudi moj sin Blaž.

Poklicno sem igral v simfoničnem orkestru, ki je ves čas rasel kakovostno in tudi številčno. Z njim sem veliko potoval po vsej Evropi in dvakrat po Ameriki. Po več tednov ali mesecev sem bil zdoma. Edini stik z ženo Jelico so bila pisma. Spominjam se veselega preseñenja, ko sem prejel od svoje družine voščilo za god tik pred koncertom v Montgomeriju, v državi Alabama, na katerem se je zbralo preko tisoč ljudi. Polovico je bilo Slovencev. Pismo mi je izročil in ga prebral sam slovenski lastnik dvorane ob sprejemu simfoničnega orkestra. Zelo sem bil ganjen."

V Krašnji živita več kot deset let. Kaj je vplivalo na vajino odločitev, da sta dala pobudo za cerkveno zborovsko petje?

"V Krašnji sva kupila del "Tajčarjevine" in si zgradila topel dom. Topel zato, ker sva močno povezana z najinimi tremi otroki, Blažem - kontrabasistom, Moniko - violinistko in Tino - fizioterapevtko in njihovimi družinami. Zelo naju razveseljujeta obe vnukinji. Prav v času gradnje se je tod mimo sprehajal že pokojni krašnjiški župnik Klemen Mav. Zanimalo ga je, kdaj se bova semkaj preselila? Obenem pa naju je nagovarjal, naj začneva delovati tudi tu v Krašnji. Začutila sva praznino zborovskega petja predvsem v cerkvi za praznične dni. Pogumno sva se odločila s pomočjo domačinke Vanje Vida in Zdravka

Gabrovca, ki sta k petju vsak po svoje nagoovorila današnje pevce."

S tem sta dala kraju novo svežino in radost. Obogatila sta cerkveno bogoslužje. Ljudem - pevcem pa sta dala možnost izražanja na glasbenem področju. Kako gledata na vse to?

"Gotovo so nama pomagale strokovne glasbene izkušnje najinih poklicnih poti. Čutila sva, da morava poleg cerkvenega petja v zboru spodbujati tudi petje narodnih pesmi. Zato sva poleg delovanja pri cerkvenem zborovskem petju organizirala veliko drugih prireditev v kraju, v občini Lukovica in tudi drugje po Sloveniji. Peli pa smo tudi že v zamejstvu. Narodna pesem je tako tekla vzporedno s cerkveno, še zlasti ob naših jubilejih in na Taboru pevskih zborov v Šentvidu pri Stični, kjer smo v desetih letih peli kar petkrat z večtisočglavo množico pevcev.

Pevci iz Krašnje so dosegli v desetih letih velik napredek, zlasti tisti, ki niso imeli pristnega stika z glasbo, niti v šolskih zborih. Tam, kjer pojejo, slabo ne mislijo. Pesem nas druži in oblikuje v prijetno družbo."

V cerkveno petje sta privabila tudi mlade. Kakšni so bili začetki?

"Mladi so se zelo radi odločili za cerkveno petje, seveda pa je na prvem mestu šola. Mlada duša je gnetljiva, občutljiva in ob primerni motivaciji vodi k uspehu. Sprva je bilo poleg številnejših deklet tudi pet fantov, ki pa so se zaradi spremembe glasu - mutacije, iz zbora umaknili. Med njimi pa je ostal Grega

Korošec, ki je to "bolezen glasu" bolj lahkotno prebolel in nadaljuje s petjem med tenoristi mešanega zbora."

Vajina ocena koncerta v Lukovici ob desetletnici zbora!

"Najlažje se bodo odločili strokovnjaki, ki so koncertu prisostvovali. Ti vedo, koliko truda je potrebno vložiti v zborovsko petje, ki ne nastane čez noč. Potreba po cerkvenem petju je bila za cerkvene praznike v Krašnji velika, zato je bilo ta leta v vaje vložena veliko truda. Vse od dijaških let dalje sva se kalila v instrumentalni in vokalni zvrsti glasbe, kar nama je dalo veliko znanja, ki ga še danes s pridom uporabljava. Kar sva prejela, sva vseskozi vračala in to počneva še danes. Ob naših praznikih in jubilejih pa sva doživela mnogo lepega. To je bila tudi dodatna spodbuda za celotni zbor.

Jubilejni koncert je bil izbran za ljudsko dušo in zelo sproščen. Zajemal je cerkvene, domoljubne in priredbe narodnih pesmi in pesmi, zapete po domače, kot jih znamo, kadar smo dobre volje. Na koncu pa nas je navdušil ansambel Toneta Rusa z narodnozabavno glasbo z novjšimi skladbami in orgličar Marjan Urbanija, nekoč doma v Lukovici.

S strani poslušalca - strokovnjaka in glasbenika, ki je spremljal naš koncert, so bile izražene iskrene čestitke za čudovit večer, za pogum, dobro voljo, resno delo in lepo petje. To nam veliko pomeni. Veliko pa so nam pomenili do zadnjega kottička polna dvorana in zadovoljni poslušalci."

Za in foto Marta Lavrič

Stična 1995: Mešani pevski zbor iz cerkve sv. Tomaža v Krašnji.

Foto Jože Zupan

Portret gospe Justine Bergant

Vesela je vsakega obiska

Kraji nam ne ostajajo v spominu samo zaradi tega, ker nekje pač živimo in smo na določeno okolico čustveno vezani. Nanje smo vezani s svojimi koreninami. Tako kot čas, napredek in spremembe jih namreč zaznamujejo tudi ljudje, skupine in predvsem posamezniki, ki v določeni sredini zapustijo neizbrisen pečat.

O preteklih in sedanjih časih sem se pogovarjala z Justino Bergant, ki je dolga leta živela v stanovanju nad malo šolo in prostori KS Prevoje v Šentvidu, marsikaj doživela, preživela, se veselila razvoja in tudi sama k njemu prispevala pomemben delež.

Kako se spominjate svoje mladosti?

“Rojena sem bila na Prevojah št. 2. Z mamo sva se preselili k Sinku, ko sem bila stara šest let. Septembra pa sem začela hoditi v šolo v Šentvidu. Učila me je hčerka Janka Kersnika, Vera Kersnik. Bila je zelo stroga, kar je mogoče prav. Potem smo imeli razne učitelje, dokler ni prišel Franjo Bitenc, ki je bil prav tako strog. V šolo sem vseskozi hodila v Šentvid. Šola je imela po dva oddelka - v pritličje smo hodili štiri leta, v nadstropje štiri leta. Ob sredah in ob sobotah smo imeli ročna dela, ki jih je vodila Ivanka Potrata, ob torkih in petkih pa nas je po eno uro poučeval tudi duhovnik.”

Kako pa je teklo življenje doma?

“Ata je delal v mlekarji, to pomeni, da smo bili preskrbljeni tudi potem, ko je mama ovdovala. Mama je po hribih pobirala jajčka in jih prodajala v Ljubljani na trgu. Rada bi bila šivilja, pa doma ni bilo denarja, tako mi je mama pri šestnajstih letih rekla: “Kar služiti pojdi na kmete.” Tako sem pri sedemnajstih prišla za deklo k Judeževim v Dob na veliko kmetijo, kjer mi ni bilo hudega. Počutila sem se zelo domače. Ko se je začela druga vojna, sem se zaposlila v tovarni Tosama, čez leto pa v Induplati v Jaršah, kjer sem ostala do leta 1970, torej do upokojitve.”

Kaj pa družabno življenje?

“Tega ni bilo veliko, ker sem bila sama. Svoje je naredila tudi vojna, po kateri sem se preselila (1945) k Justin (po domače k Jančet). Tam sem živela 25 let. Isto leto, kot sem se upokojila, sem se preselila v to zgradbo. Zvedela sem namreč, da se bo ga. Čurčija preselila, napisala sem prošnjo. Takoj so me podprli in vselila sem se v zgradbo KS Prevoje.

V začetku je bilo zelo težko, ker je bila zgradba

v zelo slabem stanju, saj zanjo ni nihče posebej pazil in skrbel. Tudi kakšna trda beseda je padla, ampak sem se kljub temu z vsemi razumela in se jim prilagodila. Vsa drva sem na začetku v koših znosila po stopnicah, saj je centralna napeljava stara šele štiri leta.

Kljub temu, da je bilo včasih težko, sem želela biti v domačem kraju, ker me ljudje poznajo in jaz njih. Nikoli me ni vleklo do Ljubljane, če ni bilo nujno. Imela pa sem družbo, Jamarjeva dekleta. Skupaj smo hodile v kino, na Madžarsko, na Sedmera jezera in celo na Triglav. Bila smo “luštna” družba, nikoli se nismo prepirale in smo uživale v naravi in druga ob drugi.”

Sodelovali ste tudi v raznih organizacijah.

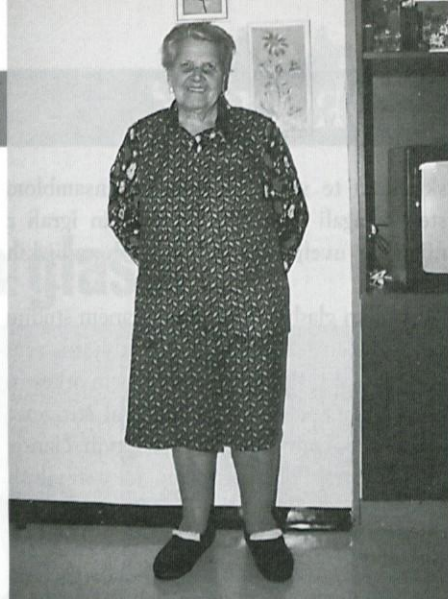
“Predvsem sem ponosna na svoje dolgoletno članstvo v organizaciji RK. Dokler sem hodila v službo, sem bila tudi krvođajalka. Ko pa sem se preselila v stavbo KS v Šentvidu, sem bila tudi 8 let predsednica RK Prevoje. Denarja skoraj nismo imeli, pa smo vseeno organizirali obiske in darove starostnikom in invalidom ob novem letu. Zdaj pa počasi vse izumira.

Sedaj pa še o gasilcih: članica PGD Prevoje pa sem že 30 let. Moram reči, da so gasilci zelo pozorni, pridejo me tudi obiskat, pa vodo so mi iz kleti tudi izčrpali ob povodnji.”

Če se ozrete nazaj, ste s tistim, kar Vam je nudilo življenje, zadovoljni?

“Na starost mi je lepo, stara bom že 87 let. Hiša je urejena, vanjo sem vložila tudi kakšen tolar. Vseskozi (razen zadnji dve leti) sem pospravljala prostore male šole in pisarno, torej celo hišo in skrbela tudi za urejeno okolico.

Posebej zanimivo je bilo, ko je bila tu še knjižnica, po vojni menda prva knjižnica v Sloveniji. Z zdravjem in z leti pa je prišlo do tega, da sem se morala posloviti. To je namreč

Justina Bergant v svojem novem domu.

Foto: Danilo Kastelic

moj dom in tudi če bom drugje, bo zgradba KS Prevoje v Šentvidu 16 vedno ostala moj dom.”

Kaj pa za konec?

“Za konec se zahvaljujem vsem predsednikom KS Prevoje, odborom in posebej sosedom Mariji in Franciju Dolinarju, ki so mi v bolezni stali ob strani in vsem ostalim. Še bom prišla v vas, saj je tu moj dom in zelo me veseli še tako majhen napredek v krajih, ki so mi tako ljubi.”

Z gospo Justino sva se pogovarjali neke sobote že v izpraznjeni dnevni sobi v stanovanju nad prostori KS Prevoje v Šentvidu.

Zdaj preživlja dneve v domu upokojencev v Domžalah. Zelo se razveseli vsakega obiska, saj pravi, da pogreša kraje, predvsem pa ljudi.

Zahvaljuje se vsem, ki jo v Domu obiščejo, posebej sosedoma Dolinarjevima, sama pa tudi rada pride na Prevoje k nečaku. Oglekala si je tudi vrtec in novo križišče na Prevojah in ob tem rekla: “Kako je lepo! To je bilo potrebno!”

KS Prevoje se gospe Justini zahvaljuje za vse delo in skrb, da je stavba KS živela, da so bili mali šolarji in cicibančki na toplem, da je sodelovala in živela s krajem.

✍️ Marta Keržan

AVTO Cerar d.o.o.

AVTO CERAR d.o.o.

Tkalska pot 6, 1241 Kamnik,

Tel.: 01/839-50-40, Fax: 01/839-50-41

Ob 170-letnici rojstva pisatelja Frana Levstika na Studencu

Pohod v Lukovo bolnico

Da bi dostojno obeležili spomin na požig zlatopoljskih vasi ter izgon ljudi iz teh krajev pred šestdesetimi leti, se je ŠD Zlato polje odločilo organizirati pohod v Lukovo bolnico.

Kar preko petdeset Zlatopoljcev se je odpravilo na ta pohod, katerega sta vodila Milan Šinkovec in Marjan Korošec. Pot štiriurnega pohoda je tekla skozi vasi po gozdu do Bergantove kmetije v Dupeljnah, kjer sta nas čakala gospodar France Bernot in Rajko Hafner. Slednji je v pozdravnem govoru pohodnikom nanizal nekaj zabeleženih podatkov o delovanju partizanskih bolnišnic med NOB na Slovenskem, v katerih se je zdravilo preko 43000 borcev. Ena izmed največjih pa je bila prav gotovo bolnica Franja, v kateri je bilo hkrati tudi do tisoč ljudi. Z velikim zanimanjem pa smo prisluhnili tudi besedam drugega govornika Franceta Bernota - Bergantovega ata, ko nam je pripovedoval, kako je doživljal te grozote, saj je bil takrat tudi sam v Lukovi bolnici, katero

so Nemci s pomočjo izdajalcev leta 1944 obkolili in napadli. "Iz obroča skoraj ni bilo mogoče pobegniti", je dejal in nadaljeval: "nepokretne in ranjene so postrelili kar na posteljah, prav tako so storili z nekaterimi, ki so hoteli pobegniti. Ostale so zvezali z žico in jih odpeljali na zaslisanje". Z besedami: "Bilo je grozno", je France zaključil svojo pripoved. Nas pa je pot vodila navzdol v graben čez potok do preurejene Lukove bolnice, v kateri se je zdravilo 52 ranjencev. Kot zanimivost naj povem, da je bil objekt dolg 12 m in širok 4 metre. V njej je bil tudi izvir pitne vode. Vse pa je bilo vkopano in skrbno prekrito z zemljo. Mi pa smo si sedanjí objekt dobro ogledali. Ker je čas neusmiljeno mineval, smo se odločili za povratek, kajti pred nami je bila še dveurna pot nazaj, na kateri smo imeli še nekaj postankov. Omenim naj čisto naključno srečanje pohodnikov s kamniškim županom Tonetom Smolnikarjem, ki se je kar na cesti za trenutek poveselil z nami ob zvoških harmonike in seveda s pesmijo Hej brigade.

Pohodnikom sta spregovorila g. Rajko Hafner in preživeli partizan bolnice Bergantov ata France Bernot iz Dupeljnh. Foto: djd

Vsak pohodnik je prejel značko, napitek ter slastno jabolko, kar je daroval Roman Klopčič iz Trnovč. Hvala!

Posladkali pa smo se z odličnimi krofi iz Gostišča Konjšek s Trojan, ki so nam jih že drugo leto zapored namenili brezplačno, za kar se jim najlepše zahvaljujemo, še zlasti direktorju Bojanu Gasporju.

Zgodnji jesenski mrak je zajel zaključek poti našega pohoda, katerega smo namenili v spomin na grozote pred šestdesetimi leti.

✍ Tone Habjanič

Postoj, kdor mimo greš...

Takole so nas nagovorili lukoviški pevci 1. novembra ob spomeniku padlim ob magistralni cesti v Lukovici.

Komemoracijo v spomin padlim borcem je nadaljeval Franc Blatnik s kratkim govorom. Spomnil nas je na gorje II. svetovne vojne. Okupator je imel namen sistematično iztrebiti naš narod. Temu so se uprli pogumni mladi fantje, ki so bili polni idealov in odločni ustaviti pobijanje svojih bratov in somišljenikov. Okupator je začel zapirati vse zavedne Slovence in inteligenco. Nastajali so zaporí (Begunje, Šentvid nad Ljubljano), od koder so zapornike pošiljali v koncentracijska taborišča, izseljevali v Srbijo in na Hrvaško, nekatere pa takoj postavili pred puške.

Da bi preprečili teror, so se najhrabrejši začeli zbirati v čete, bataljone in začeli z akcijami. Sovražnik je odgovoril z grozodejstvi. Požgali so hiše in vasi, ponekod s prebivalci vred in streljali talce. Ko so bili Nemci na višku moči, so napadli Rusijo. Takrat se je formirala koalicija za boj proti okupatorju in začeli smo dobivati pomoč iz Anglije. Okrepila se je domača pomoč partizanom, zbirali so hrano, obleko in obutev. Pri obveščevalni dejavnosti so največ sodelovali starejši in otroci, ki so

bili manj opazni.

Na spomeniku, pred katerim smo stali, je napisanih 23 padlih. Trije iz Čepelj, trije iz Gorenj, po eden iz Gradišča in Kosez, trije iz Preserij, dva iz Prapreč, po eden iz Trnjave, Vidma in Znojil ter sedem iz Lukovice. Največ jih je padlo v boju, ostali pa v sovražnikovih taboriščih ali zaporih.

Po častnem pozdravu zastavonoš smo se predstavili še k obnovljenemu obeležju I. svetovne vojne. Oj, Doberdob, slovenskih fantov grob... je zadonelo po Lukovici. Res žalostno, koliko življenj mladih Slovencev je ugasnilo v prejšnjem stoletju. Vsi ti so bili nekomu bratje, sestre, starši, sinovi ali prijatelji. Bili pa so tudi v večini zavedni Slovenci in verni kristjani.

✍ Marko Cerar, foto djd

Lukov sejem v Domžalah

Glede na to, da tokrat ni bil organiziran Lukov sejem, so se morali posamezni razstavljavci in prodajalci znajti po svoje. Tako smo v nakupovalnem centru Breza v Domžalah zasledili ob njihovem kostanjevem pikniku tudi čebelarje iz Lukovice, ki so ponujali tisto, kar so letos pridelali. Ob njih pa je svoja dela razstavljaj tudi Janez Jarc. Kar nekaj obiskovalcev je zavilo k njim, če ne drugega pa povprašat o tem in onem. Verjetno pa sta ob tem naredila tudi nekaj propagande za naš Črni graben. Bolj ko nas poznajo, bolje bo, saj imamo načrtano tudi turistično pot našega podeželja. Sicer pa je ob toplem kostanju dobra medica tudi padla na plodna tla.

✍ in foto djd

Je dobro, je domače, seveda od čebel

Petra Rezar, odgovorna urednica glasila Odmev tišine

Kako ločiti potrebe gluhih in naglušnih?

Nekateri še vedno težko razumejo, da poleg njih živijo ljudje, ki jim komuniciranje z ostalimi predstavlja določene probleme. Elegantno oblečen moški je ob obisku otvoritve kulturnega doma Antona Martina Slomška v Šentvidu dejal: "A sem prišel sem, da bom sedaj stal" in s tem postavil pod vprašaj slovenski pregovor, ki pravi, da obleka naredi človeka.

Mnogi so ob pogledu na nekaj praznih stolov godrnjali, nihče pa se ni vprašal, kako pa bodo slušno prizadeti, ki so bili v dvorani, spremljali program. Simpatična mlada prevajalka Tanja Giuliani je potek same otvoritve in tudi pesmi prevajala v njihovo veliko zadovoljstvo. Na povabilo člana MDGL Gašperja Pezdircica, čigar korenine segajo v našo občino, se je povabila odzvala tudi odgovorna urednica glasila Odmev tišine Petra Rezar in ob koncu prireditve smo ji zastavili nekaj vprašanj.

Ali si prvič v našem kraju?

"Da, prvič sem se ustavila v tem kraju, sicer se že od nekdaj stalno vozim mimo, ker sem po rodu Mariborčanka."

Ti je všeč pri nas?

"Da, čeprav je bil že večer, ko sem vstopila v to mesto, sem pravzaprav ugotovila, da v sebi skriva več, kot je videti na prvi pogled. Zato me je prijetno presenetilo."

Spoznala si kar nekaj ljudi, med njimi tudi župana, kakšni se ti zdijo občani?

"Zelo sem vesela, da so me ljudje tople sprejeli in da pravzaprav daste veliko na kulturo in odnos. Enako so navdušene tudi tolmačica Tanja, Pepca Pevcin in Meri Möderndorfer, ki so se mi pridružile ob današnjem dogodku in sicer svečani otvoritvi vašega prenovljene-ga doma."

Klepet z prevajalko

Najtež nam največje težave slušno prizade-tih?

"Težav ni malo, pravzaprav bi lahko začela s težavo, kako ločiti potrebe gluhih in naglušnih; to sta dva različna svetova z različnimi potrebami. Gluhi so pravzaprav v težjem položaju kot naglušni. Poglejte, gluhi morajo npr. pri zdravniku čakati ure in ure, da pridejo na vrsto, ker je sestra pozabila, da ima gluhega pacienta, ki ga mora osebno poklicati v ordinacijo in ne po zvočniku. Najtežje pa je v izobraževanju; gluhi ne morejo slediti predavanjem in tako nimajo enakovrednih pogojev za pridobitev izobrazbe. Druga velika ovira pa je pravzaprav okolje s svojimi pomisleki, kar se tiče gluhih in tako gluhi celo v sebi nosijo neko prepričanje, da so slišči pravzaprav zanje neki ljudje, ki jih nočejo sprejeti. V bistvu pa v sliščem okolju vlada ta neznanje in strah pred komuniciranjem z gluhihimi. Zato tudi ni tesnih stikov med obema svetovoma. Največkrat je tako, da slišči pozabijo, da so gluhi med njimi, ker so pač "nevidni", kadar stojijo poleg tebe in "mahajo" z rokami. Ljudje se ne zavedajo, da lahko ta usoda doleti vsakega med nami."

Kako si pomagате?

"Društvo je ena od oblik pomoči, ki je najbolj dostopna gluhim. Tu najdemo možnosti za zadovoljitev družbeno socialnih potreb, naročijo tolmača in jim pomagamo pri pojasnevanju dopisov in pisanju raznih prošenj. Člane pogostokrat spremljamo na razna javna mesta s prevajalci. Informacije prilagodimo tako, da so razumljive in jasne. Zato izdajamo tudi glasilo Odmev tišine, ki pokriva področje iz življenja in potreb gluhih. Člani in mnogi bralci so zelo zadovoljni, da imajo svoje glasilo. Za mlade pa imamo tudi svojo spletno stran."

Verjetno so vam računalniki v veliko pomoč?

"Osebno mi je v veliko pomoč, zlasti internet. Žal pa ga ne moreš imeti povsod in ga večina gluhih nima, razen seveda mlajših."

Vidim, da komuniciraš tudi preko GSM aparata.

"GSM je čudovita možnost za komuniciranje med gluhihimi, žal pa smo tu ogoljufani, saj je cena sporočila neprimerno višja kakor minuta pogovora. Je pa dober občutek, da si lahko kjerkoli in pokličeš, kadarkoli želiš. Je pa

potrebno na odgovor zaradi pisanja malce počakati."

Poleg tega, da si redno zaposlena, opravljaš še nekaj del, katera?

"Poleg tega, da v Zavodu za gluhe in naglušne v Ljubljani poučujem otroke, sem tudi predsednica Mestnega društva gluhih Ljubljana. Naziv se lepo sliši, v resnici pa pomeni ogromno dela: pisanje programov za razpise, poročila, dopise, prošnje, pomoč članom, stike z javnimi institucijami. Skratka, skrbeti je treba za tekoče stvari in realizacijo ciljev. Pri tem mi pomagata dve kolegici, vendar je največja odgovornost prav na mojih ramenih. Prav tako v sekcijah sodelujejo tudi ostali gluhi člani, ki prispevajo po svojih močeh."

Se lahko gluhi vključite vsepovsod enako uspešno ali se držite bolj svojih okvirjev?

"Dobro vprašanje. Ne, težko se je vključiti povsod enako uspešno, če za to ni pogojev. Največkrat se gluhi prav zato združujejo v svoje družbe, kjer so lahko med sebi enakimi. Vsaj pri nas bomo na tem področju še nekaj časa zaostajali za najbolj razvitim svetom. Da bi bili popolnoma enako vključeni v družbo, pa očitno ni mogoče nikjer na svetu, razen če bi svet postal gluh, a ne?"

Bi prišla še v Lukovico?

"Seveda, z veseljem."

Vaju z Jermanom veže poleg tega, da ne slišita, tudi slikarstvo. Trenutno skupaj z drugimi umetniki razstavljata v mestni hiši. Prostor, v katerem smo danes, je namenjen tudi razstavam. Ali bi predstavila svoja dela skupaj z Dragom Jermanom, če bi te povabili?

"Ob posebni priložnosti bi bilo zanimivo narediti kaj takega in to z veseljem. Imam pa še eno idejo: predlagam, da bi moje društvo vam pokazalo predstavo Otroci manjšega boga, ameriško dramo o odnosu med gluhim dekletom in sliščim učiteljem. Glavno vlogo igrata gluha Maja Vugrinec in zdravnik Ciril Trček."

Poleg prijetnega pogovora s teboj, da bi bolje razumeli tiste, ki ne slišijo, sva pripravila že kar kulturni program za otvoritev razstave, zato ne pozabi, kaj si nam obljubila, ko te povabimo.

in foto djd

Župnijska cerkev sv. Petra v Blagovici

Spomin na trojni praznik

Nedeljsko dopoldne, 27. oktobra, odeto v tople jesenske barve, je privabljal množice v župnijsko cerkev sv. Petra v Blagovici h trojnemu prazniku. Poleg zahvale za obnovljeno zunanost župnijske cerkve ter blagoslova spominske plošče žrtvam revolucije v 2. svetovni vojni in po njej je bila ta dan za domačine ravno žegnanjska nedelja. Obred zahvale in blagoslova zunanosti in spominske plošče je opravil generalni vikar ljubljanske nadškofije prelat Božidar Metelko, ki je somaševal z domačim župnikom Jožetom Vertovškom. Pri slovesnosti je sodeloval združeni pevski zbor sv. Neže pod vodstvom organista Roberta Juvana. O pomenu dogodka sta spregovorila nekdanji župan občine Lukovica Anastazij Živko Burja in predstavnik Nove slovenske zaveze Anton Drobnič.

Zgodovina cerkve v Blagovici sega v leto 1345. Skozi tisočletja so jo prizadejale različne usode, ki pa niso natančno znane. Ker je bila popolnoma porušena, so jo leta 1755 ponovno zgradili in tedaj je dobila tudi današnjo podobo. Leta 1869 so dogradili še nov kamniti vhodni portal z napisom "TI SI PETER SKALA". Večja obnovitvena dela so bila opravljena v letu 1908, ko so jo zunaj in znotraj pobelili. Med 2. sv. vojno je bila poškodovana; zakristijo so minirali in do tal porušili. Jeseni leta 1945 so iz cerkve in okoli

nje, iz župnišča in pokopališča odstranili ruševine. Po vojni so z velikim prizadevanjem župnika Mihaela Trdina in domačinov cerkev ponovno obnovili.

Leto 2002 pa bo dodal še nov kamenček v mozaiku zgodovinske obnove te cerkve. Obnovitvena dela so trajala štiri leta in so obsegala gradbena dela sanacije temeljev, odvodnjavanja, fasade, nove kritine in ostrešja zvonika. Kaj bi se dogajalo z našimi cerkvami, je v lepi pridigi poudaril g. Metelko, če ne bi bilo skrbnih kristjanov, ki so iz ljubezni do svojega kraja in tudi iz vere darovali sredstva, potrebna za obnovo. Vsega tega se zavedajo le dobri, plemeniti in kulturni ljudje.

Ob koncu maše se je domači župnik javno zahvalil županu občine Lukovica za veliko prizadevanje za farno spominsko ploščo. V znak pozornosti so mu izročili sliko župnijske cerkve v Blagovici. Domači župnik se je zahvalil vsem darovalcem, ki so po svojih močeh prispevali k obnovi župnijske cerkve. Poleg prizadevnih domačinov, od katerih imata veliko zaslug Peter Korošec in Janez Pogačar, se je zahvalil še g. Resnikovi za opravljena šiviljska dela in g. Jožici za lepo okrasitev cerkve. Zahvalil se je tudi Občini Lukovica ter Komisiji za ugotavljanje pobojev zamolčanih žrtv, Ministrstvu za kulturo iz Ljubljane in Zavodu za spome-niško varstvo iz Kranja. V dogajanje okrog obnove cerkve pa je bil vpleten tudi DARS, ki ni v vsem tem

Obnovljena in blagoslovljena

času pokazal prav nobene pozornosti, čeprav so ga v določenem času nujno potrebovali, je pojasnil domači župnik.

Po darovani maši je sledila blagoslovitev zunanosti cerkve in blagoslovitev farne spominske plošče kot spomin na dvajset zamolčanih žrtv. Nameščena je na fasadi cerkve, da bo tako še bolj zgovorno pričala o krutem dogodku, ki se naj ne bi nikoli več ponovil. Najprej je o dogodku spregovoril župan naše občine. Zatem pa je gost Anton Drobnič zelo nazorno opisal zgodovino pobojev nad slovenskim ljudstvom od leta 1941 dalje, ki so jo zakrivali slovenski komunisti, predani tuji ideologiji in tujim ukazom.

Bistveni cilj vsega tega dogajanja je, žal mnogo prepozno, da se končno začnemo zavedati velike komunistične prevare, da častno pokopljemo vse zamolčane žrtve in tako pomirimo sovraštvo, ki že šestdeset let razjeda naš narod.

Za zaključek še iskrena hvala domačinkam - ženam in dekletom iz Blagovice za postrežbo z domačim pecivom.

in foto Marta Lavrič

Domovina je naša ljuba mati!
Bodimo si med seboj kakor dobri otroci
in pomagajmo iz vseh moči k sreči
domovine in vsakega prebivalca!

Anton Martin Slomšek

Izvolili smo župana, občinske svetnike in predstavnike krajevnih skupnosti. Marsikdo je ob izidu volitev morda prvi hip nejevoljen in se hujuje nad izvolitvijo ljudi, ki mu niso po volji. Po dobrem premisleku pa se vendarle zavedamo, da so vsi izvoljeni predstavniki deležni zaupanja - če že ne našega, pa zaupanja sosedu, znanca.

Zato izvoljenemu županu in vsem občinskim svetnikom ter predstavnikom krajevnih skupnosti iskreno čestitamo! Vsem, ki ste volili naše kandidate, pa se zahvaljujemo za zaupanje.

Želimo si, da bi župan, občinski svetniki, predstavniki krajevnih skupnosti in vsi občani čimprej "pospravili" volilno kampanjo, ki je izpostavljala predvsem razlike, in začeli iskati podobnosti in skupne interese. Eden teh je prav gotovo nadaljnji razvoj naše občine. Bodimo ji dobri občani. Presezimo miselnost, da je naš politični nasprotnik tudi naš osebni sovražnik in sodelujmo v prizadevanju za našo skupno prihodnost. Minil je kratki predvolilni čas besed, nastopil je dolg dovolilni čas dejanj.

OO NSi Lukovica

Blagoslov spominske plošče

Ohranjanje kulturne dediščine

Prednost spomenikom širšega družbenega pomena

Občina Lukovica je od svoje ustanovitve leta 1995 pa do danes vložila za ohranjanje nepremičnin kulturne dediščine lepo vsoto denarja, seveda po svojih zmogljivostih. Komaj končajo z obnovo katerega od kulturnozgodovinskih objektov, se pokaže potreba po obnovi novih in novih objektov, ki jih v naši dolini ni malo. Prednost glede obnove in sredstev imajo spomeniki širšega kulturnega pomena ter tam, kjer tudi krajani sami s sredstvi ali delom stroške obnove znižajo.

Med večja obnovitvena dela vsekakor spada obnova cerkva sv. Neže na Golčaju, sv. Vida v Šentvidu, opornega zidu gradu na Brdu in še

Razlaga obnovitvenih del v cerkvi sv. Luka

drugih manjših objektov, ki pa vseeno dajejo svojevrsten pečat naši preteklosti. V letu 1996 pa se je pričela obnova cerkve sv. Luka v Spodnjih Praprečah. Obnova in ojačitev temeljev je pokazala, kako prav so se odločili sosesčani, da so se lotili del, kajti zob časa je temelje že močno načel. Istočasno pa so uredili tudi odvodnjavanje in drenažo ter kasneje tudi tlak ob cerkvi. Leta 1999 pa so začeli rekonstrukcijo ostrejša in gotskega kamnitega venca, ki je bil še toliko ohranjen, da so po njem lahko naredili rekonstrukcijo celotnega venca cerkve. S tem pa so povečali tudi stabilnost same cerkve. Sledila je rekonstrukcija treh poznogotskih oken v prezbiteriju. Danes pa obiskovalci cerkve sv. Luka začudeno strmiijo proti oltarju in sprašujejo kaj se je zgodilo z njeno notranjostjo. Pod nadzorom Damjane Pečnik, ki je v Črnem Grabnu vodila že kar nekaj obnov, restavratorji po projektu Jerneja Hudolina dajejo cerkvi tisto dušo in obliko, ki jo je imela neke v prvi polovici 16. stoletja. Vse dozidave, ki so bile v cerkvi po njenem nastanku razen zvonika, so se, žal, morale umakniti zahtevam restavratorjev. Tako so porušili kor in prižnico, ki sta bila dozidana kasneje in odprli oba prehoda v stranskih oltarjih. S tem pa se obnova približuje prvotnemu gotskemu ambentu s pogle-

dom v vse tri oltarne zaključke. Dela lepo potekajo in cerkev bo dobila v skladu s konzervatorskim programom podobo iz časa nastanka. Pregled del od začetka pa do danes smo si lahko odledali na razstavi Obnova cerkve sv. Luka v Sp. Praprečah v Kranju, kjer je o pomenu obnove poleg predstavnikov restavratorskega centra spregovoril tudi župan občine Lukovica Anastazij Živko Burja. Na misijonsko nedeljo pa je o pomenu obnove med sveto mašo spregovoril zbranim vernikom Jernej Hudolin o pomenu in namenu obnove cerkve sv. Luka. Ime cerkve in njenega zavetnika sv. Luka najverjetneje izvira iz strukture vernikov, ki je bila pretežno kmečka in iz tega tudi patron, ki je zavetnik živine in so mu v Sloveniji posvečene samo tri podružnične cerkve. Ta dan so običajno imeli tudi sejem, kjer so mnogi, ki so poromali k sv. Luku, tudi kaj nakupili. Čeprav se je zbralo kar veliko število vernikov pri sv. maši, pa letos, žal, na sejmu niso mogli nič nakupiti. Vseeno pa se skupaj z g. Andrejem Svetetom ter Petrom Kvaternikom ter ključarji veselijo vseh opravljenih del pri obnovi cerkve tudi ob pomoči in sodelovanju občine, ministrstva za kulturo in župnijskega urada Brdo.

in foto djd

Miklavžev večer v nedeljo, 1. decembra ob 15. uri v RCU Urbanija

Miklavž spet peče piškote

Tudi letos bo TD Lukovica vse lukoviške otroke in njihove starše, tete, strice, babice in dedke od blizu in daleč povabilo na Miklavžev večer v šotor RCU Urbanija. Tam bo v nedeljo, 1. decembra, ob 15. uri popoldne prireditev, ki jo bo, kot že nekajkrat, tudi tokrat vodil Boris Kopitar. Iz prve roke smo želeli izvedeti, kako potekajo priprave na Miklavžev večer.

Člani Turističnega društva so v zvezi s to prireditvijo delavni kot vedno, saj se vsi, ki vsako leto pridejo v Urbanijev šotor, zadovoljni vračajo. Zadovoljni so tako zaradi dobrega programa kot zaradi izvirne skupine parkeljnov in angeljcev z Miklavžem na čelu. Lani se je Miklavž pripeljal z old timerjem, kako bo letos, pa pridite pogledat. Mnogi na ta večer podoživijo svoja mladostna leta, ko je ves večer nekaj ropotalo, končalo pa se je z Miklavževim košem daril.

Kdo vse bo pa letos nastopil v kulturno-zabavnem programu?

Obiskovalce bodo s pravo glasbo pričakali glasbeniki domače godbe Lukovica, otroke bo zabaval klovn Žare iz Ljubljane, iz škofje-loškega konca bosta prišla ansambla Fantje z vasi in Mladi upi, iz domžalskega konca pa ansambel Vrhovec in Razpotniki. Z Vira pri Domžalah prihaja ansambel Tineta Stareta, iz Dolskega pevka Nataša Madjar, kaj bom pa tudi jaz zapel. Za domačine, lukoviški ansambel štejemo tudi ansambel Rokovnjači, lepo zapeto pesem pa bo predstavil moški pevski zbor Janko Kersnik Lukovica. Z glasbeno točko se bo predstavila tudi učenka 8. razreda OŠ Brdo - Lukovica Monika Češnevar.

Tudi vaš decembrski koledar nastopov je gotovo že zdaj poln?

Kaj bi govoril. Glavna prireditev, ki bo letos že trinajsta po vrsti, je gotovo NOVOLETNI VIDEOMEH, ki bo letos v soboto, 21.

Boris Kopitar tudi letos v Miklavževi družbi

decembra, ob 19. uri v športni dvorani FIT-TOP v Mengšu z več kot 100 nastopajočimi. Tudi letos bo v nadaljevanju koncerta do zgodnjega jutra prednovoletna zabava z ansamblom BRATOV POLJANŠEK.

Zbrani denar z vstopnino bodo člani TD namenili reševanju socialnih težav v občini Lukovica.

in Turistično društvo Lukovica

16. popotovanje od Litije do Čateža

Podoba v času ali Levstikova pot danes

V Litiji je bil v soboto zjutraj, 9. novembra, štart 16. popotovanja po Levstikovi poti od Litije do Čateža. Povabil nas je KO SDS Ribče, s katerim že vrsto let sodeluje KO SDS Prevoje na področju kulturnih, športnih in turističnih dejavnosti ter družabnih srečanjih. Zato smo se vabilu radi odzvali. Veseli smo bili, da se je povabilu na pohod odzval tudi predsednik Socialdemokratske stranke Slovenije Janez Janša ter člani OO SDS Litija.

“Bilo je letošnje jesen o svetem Martinu. Napotiva se na Dolenjsko jaz in moj prijatelj, ki ga imenujem Radivoja, ker ni vsakemu človeku všeč, da se njegovo ime prenaša po knjigah od ust do ust. Vem, da jih je dovolj,

ki tega komaj čakajo; ali nikdar niso bili vsi ljudje enaki, pa tudi ne bodo.” Tako je Levstik pričel pisati knjigo Popotovanje od Litije do Čateža. Morda niti v sanjah ni slutil, da se bo po njegovi poti dandanes že šestnajstič zapored na Martinovo podalo blizu dvajset tisoč pohodnikov. Ti ljudje niso le pohodniki in ljubitelji dolenjskih lepote kot so: “dolenjskih griči, zidance, mladega vina, mošta, medice, krljev, potice ali pečen kostanj”, temveč so ljubitelji slovenske zemlje in njihovih običajev in kulture. Predvsem pa ljudje, ki tam živijo in kljubujejo že od nekdaj, so vesele narave in pri njih si vedno dobrodošel, saj od njih ne boš šel ne ježen ne lačen.

Morda bi lahko tudi Rokovnjaški pohod organizirali na podoben način, kjer bi domačini

Pohodniki na cilju v Čatežu

po obronkih Črnega grabna zaživel tudi od takšnega ali podobnega turističnega utripa. Pohod bi moral biti organiziran tako, da bi se štartalo po obeh grebenih, cilj pa bi bil skupen na večjem prostoru z zabavno prireditvijo. Ali je to možno, bo pokazal čas in interes ljudi, ki živimo tu.

in foto Danilo Kastelic

Obisk v Zdravstvenem domu Lukovica

Gripi se lahko še izognete

Ambulanto dr. Babičeve sem obiskala ob koncu delavnika v sredo, 6. novembra. Povprašala sem jo po trenutnem zdravstvenem stanju občanov in novostih v naši ambulanti.

Prav na dan mojega obiska se je pričelo cepljenje proti gripi. Dr. Babičeva cepljenje priporoča vsem občanom, še posebej pa kroničnim bolnikom in tistim, ki se veliko gibljejo med ljudmi. Lani so v njeni ambulanti proti gripi cepili 270 ljudi in v Lukovici ni bilo epidemije. Gripa se ponavadi pojavlja šele po novem letu zato je v novembru in decembru primeren čas za cepljenje.

Za občane cepljenje stane 2000 tolarjev, za starejše nad 65 let in kronične bolnike (tiste, ki se zdravijo zaradi visokega krvnega tlaka, sladkorne bolezni, bolezni srca in ožilja, astme, rakavih bolezni) pa cepivo stane 1000 tolarjev.

Vendar je treba omeniti, da je zavarovalnica zdravstveni postaji za take bolnike namenila le 70 odmerkov cepiva. Število odmerkov za 2000 tolarjev ni omejeno.

V zdravstvenem domu je na voljo tudi cepivo proti streptokoku - povzročitelju pljučnice, vnetja ušes in angine. To cepljenje stane pri-

bližno 3000 tolarjev, zagotavlja pa 10-letno odpornost. Posebej ga priporočajo kroničnim bolnikom in astmatikom.

Zdravnica mi je povedala, da je pri njej na voljo le še 134 mest za nove kartoteke. Več kot 2000 kartotek ne želi prevzeti, ker bi sicer trpela kvaliteta njenega dela z bolniki, ki pa se ji zdi najpomembnejša.

V tednu mojega obiska so v ambulanti obravnavali kar nekaj primerov viroze v obliki prebavnih težav. Kakšne večje epidemije pa ni. Taka oblika viroze se je v več primerih pojavila že pred dvema mesecema in bolnike zelo prizadene.

Na vprašanje, s čim prebivalci naše občine najbolj grešimo proti svojemu zdravju, je odgovorila, da največ z našim načinom življenja. Jemo premalo zdravo hrano, smo predebeli in se premalo gibljemo. Zato dr. Babičeva veliko časa nameni tudi preventivi. Poleg lekarne, EKG in defibrilatorja, o katerih je Rokovnjač že poročal, je zdaj v ambulanti mogoča tudi protibolečinska terapija z injekcijo neposredno v sklepe. Z občino pa se dogovarjajo tudi o bodoči investiciji v laboratorij in fizioterapijo.

Zinka Meden

Bodimo solidarni

V Lukovici poleg občinske stavbe že od začetka oktobra opažamo zabojnik z napisom Humana. Gre za zabojnik svojevrstne oblike, namenjen zbiranju rabljenih oblačil in obutve. Že v začetku oktobra je dosedanji župan Živko Burja sklenil pogodbo z avstrijsko dobrodelno organizacijo Humana, ki zbira, sortira in prodaja rabljena oblačila in z izkupičkom podpira razvojne projekte v Južni Afriki. Gre za pomoč najrevnejšim državam tretjega sveta. Humana je v Avstriji največja organizacija na področju zbiranja rabljenih oblačil v zabojnikih. Po navedbah, ki so jih priložili v ponudbi, so do sedaj zbrali več kot 5000 ton rabljenih oblačil na leto in so prvi, ki so nadgradili sistem zbiranja rabljenih oblačil v zabojnikih. S tem omogočajo ljudem, da se znebijo rabljenih oblačil na preprost način in hkrati pripomorejo k razvoju v Južni Afriki. Torej, če se bo v naših omarah nakopičilo preveč oblačil ali pa jih bodo naši otroci prerasli, jih darujmo za revne, saj bomo imeli veliko zadoščenje, da smo z dejanjem nekoga osrečili. Zaželeno so vsa rabljena oblačila, in sicer: ženska, moška in otroška oblačila za vse letne čase, posteljno perilo, namizno perilo, gospodinjski tekstil, usnjena oblačila, krzno in modni dodatki, razen umazanih ali raztrganih oblačil, krojaških odpadkov, žimnic, rabljenih nogavic in hlačnih nogavic. M. L.

Petra napoveduje hudo zimo

Petra Majdič (prva z desne) na tekmi svetovnega pokala

Smučarski navdušenci jo zagotovo poznate, Petro Majdič, 22 - letno smučarsko tekačico, članico Športnega društva Atrans, ki je zlasti v lanskem sezoni smučarsko tekaškemu svetu dokazala, da se z voljo in vztrajnostjo daleč in visoko pride. Na olimpijskih igrah v Salt Lake Cityju je dosegla vrhunske uvrstitve: 7., 9., in 12. mesto, ter dvakrat stala na zmagovalnih stopničkih na tekmah Svetovnega pokala. Tudi to zimo Petra ni skromna z napovedovanjem vrhunskih rezultatov. Glavni cilj letošnje sezone je visoka uvrstitev na Svetovnem prvenstvu v italijanski dolini Vall di Fiemme, ki bo gostilo nordijske smučarke in smučarje sredi meseca februarja. Ambiciozna in zelo motivirana že komaj čaka, da se zopet sooči s svetovno elito smučarskega teka. Prvo priložnost bo imela že konec novembra na tekmi Svetovnega pokala v Kiruni na Švedskem. Za njo je že nekaj 100 ur napornih treningov in priprav, ki jih je v poletnem času večinoma opravila na Rogli, v zadnjih dveh mesecih pa že trenira tudi na snegu in sicer na avstrijskem ledeniku Dachstein, kjer se pripravljajo skorajda vse svetovne tekaške reprezentance: Rusi, Nemci, Japonci...

Tudi testi vzdržljivosti, ki jih opravlja na Fakulteti za šport, so izvrstni, kar Petri in njenemu trenerju Robertu Slabani daja še dodatno motivacijo in optimizem. Skupaj z njo pa se prvih tekem veselimo tudi vsi člani ŠD Atransa in ji želimo čim več uspeha in realiziranih ciljev, ki si jih je postavila pred napovedano hudo zimo! ASS

Tudi v Planinskem društvu Blagovica so se spomnili mednarodnega leta gora

"Želim si, da bi vedno vsi živeli v sožitju z naravo, ne samo letos in da bi tudi v Blagovici znali prisluhniti kulturi in kulturnim dogodkom." Tako nekako je končal svoj nagovor Bojan Pustotnik, predsednik PD Blagovica, peščici navzočih, ki se je zadnjo soboto v oktobru zbrala v kulturnem domu na ogledu razstave otroških risb na temo mednarodno leto gora.

PD Blagovica in mladinski odsek PD Blagovica sta tudi želela počastiti ta lepi mednarodni praznik in v ta namen pisno obvestila vse krajanke Blagovice, da v soboto vabita na pohod na najvišji vrh v naši občini, to je Špilka (957 metrov). Žal se je proti vrhu odpravilo le šest planincev. Nejevoljo zaradi slabe udeležbe jim je zagotovo pregnala lepota jesenske pokrajine, blag veter jih je veselil in zadovoljnih obrazov prignil nazaj v dolino. Bolj žalostno je bilo to, da si krajanke, razen redkih izjem, niso prišli ogledat risbic, ki so jih narisali otroci podružnične šole v Blagovici. Nadaljevanje na naslednji strani

35. šahovska olimpijada na Bledu

Mladi šahisti na obisku

V četrtek, 7. novembra, smo se člani šahovskega krožka udeležili 35. šahovske olimpijade na Bledu. V dogovoru z ravnateljico Zdenko Pengal je ogled organiziral mentor šahovskega krožka Jože Čokan, pomagal pa je tudi predsednik Šahovskega društva Črni graben Viktor Jemec.

17 učencev nas je veselil in v pričakovanju velikega dogodka prispelo pred dvorano, v kateri so se nahajali največji mojstri kraljevske igre. Najprej smo se pred vhodom slikali.

Člani Šahovskega krožka OŠ Brdo z mentorjem Jožetom Čokanom in predsednikom Šahovskega društva Viktorjem Jemcem

Opazili smo ljudi različnih ras, ki so imeli okoli vratu obešene izkaznice, na katerih je pisalo novinar, igralec, kapetan ali sodnik. Varnostniki so nas na hitro pregledali in že smo bili v veliki dvorani. Povzpeli smo se na tribune za gledalce in pričeli iskati znana imena svetovnega šaha. Svetovnega prvaka Garija Kasparova nismo opazili. Povedali so nam, da ta dan ne igra. Bili smo kar malo razočarani. Iskali smo naprej in našli svetovno prvakinjo pri ženskah Kitajko Žu Čen. Kar nekako drobna se nam je zdela, vendar z zelo razvito duhovno močjo. Pogled nam je zaplaval na moški del dvorane. Presenečeni smo opazili, da igra na prvi deski pri moških za Madžarsko kar ženska, svetovna prvakinja Judit Polgar.

Zanimali so nas tudi domači igralci. Zelo daleč smo našli našo prvo moško ekipo, za katero so igrali velemojstri Aleksander Beljavski, Adrian Mihajličšin, Dražen Sermek in Duško Pavašević v dvoboju z reprezentanco Finske. Na velikem platnu smo si ogledovali partijo našega Beljavskega na prvi deski, ki je igral zelo dobro. Uganjevali smo poteze in bili na koncu veseli, ko je s hudim pritiskom na kralja zmagal. Končni rezultat je bil 2:2, čeprav smo mislili, da bo vsaj 3:1 za naše. Poiskali smo tudi našo mlado žensko A - ekipo, za katero so igrale Jana Krivic, Darja Kapš in Ana Srebrnič. Igrale s z našo B - ekipo. Videli smo igralke za muslimanski noši in še v raznih drugih nošah, kar se nam je zdelo zelo zanimivo. Prav nam je prišel Vindišarjev daljnogled, s katerim smo si pobleže ogledovali videz svetovnih mojstrov in mojstrov. Po nekajurnem ogledu smo se odpravili domov in se spotoma ustavili v leški Gorenjki, kjer smo si za malo denarja privoščili veliko čokolade.

Ogled olimpijade nam je bil zelo všeč. Tega dogodka verjetno v našem nadaljnjem življenju v naši lepi Sloveniji ne bo več. Zadali smo si naloge, da bomo pridno igrali in študirali šah, da bi tudi mi kdaj prišli na kako šahovsko olimpijado.

✍ Viktor Jemec

PGD Trojane

Uspešna sektorska vaja

V mesecu požarne varnosti, mesecu oktobru, je PGD Trojane pod vodstvom poveljnika Toneta Lavrača organiziralo sektorsko vajo, ki se je odvijala v soboto, 26. 10. 2002, od 16. ure dalje na gospodarskem poslopju - farmi puranov pri Marjanu Pestotniku v Javorjih.

Člani Prostovoljnega gasilskega društva Trojane so pod vodstvom poveljnika Toneta Lavrača na gospodarskem poslopju Marjana Pestotnika v Javorjih nad Blagovico uspešno izvedli sektorsko vajo. Foto: Milena Bradač

Na farmi puranov je iz neznanega razloga prišlo do požara, katerega lastnik ni mogel obvladati in nadzorovati. Ogenj se je hitro širil, zato je na pomoč poklical trojanske gasilce. Gasilci PGD Trojane so se na mesto požara odpravili z obema voziloma GV-V1 in GV1. Gost dim z mesta požara je bil viden še daleč naokrog, zato je poveljnik PGD Trojane Tone Lavrač aktiviral vsa ostala gasilska društva v gasilski zvezi Lukovica. Prva skupina gasilcev PGD Trojane je izvedla hitri napad, druga skupina pa je začela pripravljati črpanje vode iz potoka nasproti betonarne. PGD Blagovica je vozilo GVC 16/25 parkiralo nasproti farme in s prvim napadom izvedlo zunanji napad na objekt. Naloga drugega napada pa je bila varovanje sosednjega objekta. Druga ekipa gasilcev iz Blagovice se je vključila v verigo za PGD Trojane. PGD Krašnja se je prav tako vključila v verigo za PGD Blagovica. Naloga PGD Lukovica je bila, da z vodom prečka ovinek proti severu. PGD Prevoje je na goreči objekt izvedlo napad iz zahodne smeri. Gasilci PGD Prevoje so se pridružili verigi in vsi sodelujoči gasilci v verigi so izvedli napad na goreči objekt. Druga skupina prevojskih gasilcev se je priključila gasilcem PGD Blagovica in varovala sosednji objekt.

Poveljnik GZ Lukovica Blaž Judež je po koncu vaje podal nekaj informacij in ugotovitev, povezanih z vajo. Vaja je bila opravljena v skladu z navodili, gasilci pa so svoje naloge opravili pravilno in strokovno, kar pomeni, da bi v primeru pravih požarov in nekaterih drugih naravnih nesreč lahko uspešno pomagali ljudem in reševali njihove objekte. Sicer pa bi bilo priporočljivo, da bi imeli gasilci več podobnih vaj, saj bi se s tem med seboj bolje spoznali, predvsem pa bi spoznali kraje. To pa je v primeru požara zelo pomembno, saj se s poznavanjem terena lahko prihrani nekaj dragocenega časa. Več različnih sektorskih vaj širom po občini pa bi pripomoglo k še večji uigranosti in povezanosti, saj brez vaje ni ne rezultatov ne končnega uspeha. *✍ Petra Hlebec*

Bojan Pustotnik (na sliki) je v imenu PD prosil učiteljice v šoli, s katerimi dobro sodelujejo, naj otroci pri likovni vzgoji narišejo gore in kaj njihove oči vidijo v gorah. Nekatere risbe otrok so nastale že na naravoslovnem taboru na Gojiški planini.

Risbe blagoviških otrok od prvega do četrtega razreda so zelo lepe, s svojo mlado domišljijo in barvami so prikazali lepoto gora in življenja na njih.

Generalna skupščina OZN je letošnje leto razglasila za mednarodno leto gora, da bi s tem povečala mednarodno zavest o pomenu naših gora, kaj za nas predstavljajo, kaj nam gore nudijo, kako zelo smo odvisni od njih in da bi nas ozaveštila, da bi se do njih obnašali odgovorno. Gore niso samo sive skalne gmote, morda nekatere malo bolj poraščene z gozdovi. So neizmerni vodni zbiralniki. Gorske kmetije pridelujejo hrano, ki je pridelana na naraven, zdrav način. Gore so gozd, ki daje les in hkrati preprečuje erozijo tal, gore so bile stoletja vir navdihov in ne čisto nazadnje: v gore gremo po mir, po sprostitve, občudovat njih lepoto.

Naj se zopet povrnem k PD Blagovica. Društvo je zares zelo aktivno, zaorali so že marsikatero ledino, zato Bojan, ne bodi preveč žalosten, saj veš, da je v naši krajevni skupnosti vsak prvi korak izjemno težak, da nas je težko spodbuditi, toda verjemi, naslednjič bo bolje.

✍ Milena Bradač

Poskrbimo za smučarsko opremo

Hladnejše vreme že napoveduje prihod starke zime. Mladi in malo manj mladi se bodo veselili zapodili dričat po bližnjih hribih. Potrebno bo kupiti novo opremo ali obnoviti staro. Zato proizvajalci opreme že sedaj o novostih obveščajo svoje kupce. Najprej pa pridejo na vrsto tisti, ki skrbijo, da je naša oprema popolnoma brezhibna. Tako so serviserji lahko prisluhnili predstaviti novih smuč v Elanu. Po besedah Matjaža Šarabona ima ta letos eno izmed boljših kolekcij. Predstavnik firme Marker Goran Kantušer in Mitja Urh pa sta spregovorila o novostih blagovnih znamk, ki jih tržijo skupaj s smučmi. Še malce snega in zapeljali se bomo po strminah, da bo veselje. Le prej še pogledjmo, kako je z našo opremo. *djd*

HUBAT PETER s.p.
HP COMMERCE d.o.o.

HITRA DOSTAVA - KONKURENČNE CENE

KURILNEGA OLJA

Možnost plačila na obroke

Dobeno 75, 1234 Mengeš

Telefon : 01 / 723 09 00 www.hp-commerce.si

Prejeli smo

To ni več lovstvo - to je preprosto svinjarija!

Spet je prišel čas za ubijanje - pa ne samo na otoku Bali, kjer trenutno ubijajo turiste, temveč tudi v naši vasi, kjer ob večerih poka, da ti pade žlica iz rok! In kot že nekajkrat v zadnjih letih, smo tudi tokrat našli nekaj dni po pokanju v grapi truplo mladega srnjaka, ki ga je zadela krogla v kolke, tako da se je moral vleči samo s sprednjimi nogami po grapi navzgor, dokler ni v mukah poginil. Še nekaj dni kasneje pa je smrdel ves gozd po mrhovini in tam, kjer je bila rana, je kar gomazelo belih ličink. Votle oči so še vedno kot v smrtni grozi strmele proti zadnjemu delu telesa...

Zadnje štiri hiše naše vasi polkrožno obdajajo lovsko strelišče - prežo, dvignjeno na koleh, v oddaljenosti le dobrih 80 metrov od hiš! Pritožili smo se že na Lovsko Zvezo Slovenije, ki pa niti ni smatrala za potrebno, da bi nam sploh odgovorila. Nato smo se pritožili tudi pri policiji v Domžalah in dobili odgovor, da "niso bile ugotovljene nobene nepravilnosti"! Vsi vaščani smo proti streljanju v vasi, kjer včasih dobesedno tudi letijo krogle okrog ušes - razen kmeta, ki je lastnik zemljišča, na katerem stoji preža. Motijo ga srne, ki da mu včasih uničujejo pridelek - ne vpraša pa se, ali bo lahko dal pobiti prav vse srne. Verjetno bi bilo bolj učinkovito in enostavno, če bi napeljal okrog njive žičko električnega pastirja. Sicer pa hodi pridno v cerkev, kjer posluša pridige o ljubezni in božjo zapoved: "Ne ubijaj!"

Kako naj se ubranimo vsi ostali vaščani, ki ne maramo pobijanja - še najmanj pa v naši neposredni bližini? Na obronkih gozda nabiramo gobe, igrajo se otroci in sprehajajo se tudi drugi ljudje - očitno slabi strelci pa

jih lahko pomotoma zadanejo, kar niti niso tako redki primeri. Lovec, ki čepi na preži, se prav gotovo dolgočasi in ga razen tega tudi zebe, če si ni pri prijateljskemu kmetu poprej privoščil nekaj požirkov - s čemer bi se morda dalo razložiti tresočo roko in zamegljen pogled, saj ima na puški tudi nočni daljnogled, s katerim normalno ne bi mogel zgrešiti niti na dvesto metrov! Edino, kar bi v tem primeru bilo pozitivno, je to, da bi potem verjetno bil celo policaj v stanju najti kakšno nepravilnost? Ali res ni zakonov, ki bi prepovedovali streljanje v neposredni bližini naselja?

Poglejmo še lovstvo nasploh in kakšni so ljudje, ki imajo licenco za ubijanje - kot neka inačica "agentov 00"? Komu je lahko ubijanje zabava? Pračlovek je ubijal za hrano, tovariš Tito, ali pa današnji imenitneži ter takšni, ki bi to radi bili, pa za zabavo in trofeje - saj po odrezani glavi na steni se več ne pozna, če so morali pomagači žival za odstrel privezati na vrv. Starodavni lovci so ponavadi imeli s seboj tudi lovskega psa, ki je lahko izsledil ranjeno žival, če strel ni prav zadel - pri nas pa očitno sedi osamljen in samozadosten lovec s tresočo roko... Kakšna hinavska oslarija so tudi pripovedi v medijih, češ da se z odstrelom regulira premočno razmnoževanje divjačine! Tudi človeštva je na Zemlji že zdavnaj trikrat preveč in po enaki logiki bi morali potem pobijati na primer Bosance, Žide, bolnike za AIDS-om ali pa vse, ki imajo ploske noge, če so se ravno zamerili županu. Gestapovci so za trofeje obesili žida za spolovilo na strop, dokler ni od muk umrl - potem pa so se ob njemu ponosno fotografirali. Drugi so imeli samo svetilnike iz človeške kože. V čem pa je razlika med takšnimi trofejami in odrezanimi živalskimi glavami? Nobene! To je preprosto izživiljanje krvi žejnih sadistov. Pobijanje je najhujša oblika nasilja - pa naj ima še tako rafinirane izgovore, ali pa naj bo celo uzakonjeno preko raznih legalnih "Zvez ubijalcev"!

Vsi razen enega v naši vasi zahtevamo odstranitev preže iz vasi ter prenehanje streljanja v neposredni bližini vasi - morda pa se bo v celi državi le našel kdo, ki nam bo pri tem lahko legalno pomagal? Ali pa bo spet enkrat zmagal nasilje manjšine nad večino???

Joša Medved, dipl.ing., Korpe 2, 1223 Blagovica

SPINA
DISKONT

ŠENTVID pri LUKOVICI;

Vabimo Vas, da obiščete trgovino Spino v Krašcah, v prvem nadstropju tekstilnega in otroškega oddelka.

Kjer imamo veliko izbiro otroških igrač, otroškega tekstila, moškega in ženskega spodnjega perila, kuhinjske posode, ročne ure,...

**V času Miklavža Vam nudimo
5% POPUST
pri plačilu z gotovino.**

Sklenili smo nogometno sezono 2002

Zajetno in dokaj uspešno nogometno sezono je ŠD Zlato polje zaključilo na martinovo volilno nedeljo.

Izredno lepo vreme je tokrat privabilo staro in mlado na tradicionalno nogometno tekmo STAREJŠI:MLAJŠI. Zlasti pri mladih je zaznati vse večji in obsežnejši razmah, vse več se jih vključuje v to zvrst športne aktivnosti. Razveseljivo je tudi dejstvo, da starši vse pogostejše potrjujejo svojo ob zlatopoljskem igrišču. Tokrat so se mladi enakovredno kosali s starejšimi, kar potrjuje in zagotavlja, da bodo v prihodnosti lahko nadomestili sedanjo dolgoletno že kar veteransko ekipo. Ob prijetnem druženju in z nogometnim ambivalentom smo izkoristili enega najlepših jesenskih popoldnevov.

Vremenske razmere pa nas počasi usmerjajo v zimsko rekreacijo, ki bo potekala v RCU v Lukovici. Naj zaključim z ugotovitvijo, da ima nogomet v Zlatem polju še veliko prihodnost, kar je tudi naša želja.

✍ Tone Habjanič

Srečanje pri frančiškanih na Tromostovju

Ves dan, vso noč - angeli

V sakoletnega srečanja pri frančiškanih na Tromostovju pod geslom Podaj MI Roko se že nekaj let udeležuje tudi otroški zbor župnije Brdo.

Tudi letos je bilo tako. V množici nastopajočih je naš zborček naključnim mimoidočim ter ostalim udeležencem koncerta zapel pod vodstvom Petre Avbelj pesmi iz svojega bogatega programa, jih pojejo pri rednem bogoslužju. Tako sta zazveneli pesmi: Če letal bi kot ptica po nebu in Ves dan, vso noč - angeli. Zborovsko petje ima na Brdu in v

okolici dolgo tradicijo, saj je veliko članov sedanjih zborov prišlo iz cerkvenih. Prične se ravno pri njih, zato je navdušen aplavz vsekakor priznanje pravilnemu pristopu k delu z najmlajšimi. Poleg nas pa so nastopili še ostali zbori iz okolice Ljubljane. Geslo Podaj MI Roko pa že v naslovu nosi namen srečanja, le prebrati ga je treba pravilno. Srečanje poteka vsako leto v več krajih po Sloveniji ob obletnici molitve za MIR, ki jo je imel papež v Assisiju.

in foto djd

Mladi nastopajo za mir.

Darja Kokalj in njeni zadnji uspehi

Najhitrejša policistka v Sloveniji

Tokrat novice o uspehih prihajajo iz tople Grčije, kjer Darja Kokalj uspešno zastopa barve slovenske policije na odprtem evropskem prvenstvu v maratonu. Tam je kot edina predstavnica slovenske policije nastopala v posebnem razredu, kjer tekmujejo samo policisti.

Kljub temu, da je imela proga 25 km vzponov v vročini in vetru je osvojila deseto mesto s časom 3.31.58. Pred odhodom v Grčijo je na teku Weissensee v Avstriji zmagala ob udeležbi tekmovalcev iz petih držav, prav tako tudi na teku Klopeiner See v Avstriji. Doma je nastopila na maratonu od Celja do Logarske doline, kjer je zasedla 1. mesto na razdalji Ljubno-Logarska dolina (25 km). Zmagala je tudi na slovenskem alpskem maratonu na Jezerskem na 10 km. Nekaj odličij pa so ji prinesle 1. policijske igre v

Gotenici, kjer je s prvim mestom dokazala že tretjič, da je trenutno najhitrejša policistka v Sloveniji. Ne smemo pozabiti še Teka za krof, ki ga organizira njen matični klub, ter Baragovega duatlona v Moravčah, kjer je bila edina ženska tekmovalka.

Načrti za prihodnjo sezono bodo prilagojeni razumevanju nadrejenih v službi, drugače pa namerava z novim trenerjem doseči dobre rezultate tako doma kakor v tujini.

djd

Nastopati pod slovensko zastavo je čast

Le delo, skrb, ljubezen
in trpljenje izpolnilo
tvoje je življenje.
Pošle so ti moči in
Zaprta trudne si oči.
Pa čeprav spokojno spiš,
Z nami kakor prej živiš.

ZAHVALA

V 92. letu starosti nas je zapustila
mama, babica, prababica in teta

Ana Hribar,

rojena Pogačar,

po domače Andrajevčeva mama iz
Trnjave 11 pri Lukovici.

Ob boleči izgubi naše drage mame se
zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom,
prijateljem, znancem za izrečena
sožalja, darovano cvetje, sveče in svete
maše.

Iskrena hvala gospodu župniku Antonu
Potokarju za lepo opravljen pogreb,
pevcem za zapete pesmi.

Iskrena hvala vsem, ki ste jo pospremili
na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

ZAHVALA

Z bolečino v srcu smo se poslovili od
naše drage mame, babice in prababice

VALENTINE ČOKAN

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in KO ZB NOV Lukovica, ki ste nam ustno in pisno izrazili besede sožalja, podarili prelepo cvetje in sveče ter jo pospremili na njeni zadnji poti. Zahvala tudi gospodu župniku za lep obred, pevcem za zapete poslovinne pesmi in trobentaču za zaigrano tišino.

Vsi njeni

GOSTINSKO PODJETJE

TROJANE d.d.

Restavracija Lukovica

na bencinskem servisu OMV Istrabenza v Lukovici

tel.: 01/7296 350 - odprto 24 ur na dan

❖ HLADNI IN TOPLI PRIGRIZKI

❖ MALICE ❖ KOSILA

❖ JEDI PO NAROČILU

❖ SOLATE ❖ SLADICE

odprto vsak dan od 05.00 do 23.00 ure

tel.: 01/7236 846